KYMI JA VOIKKAA

Kymin ja Voikkaan henkilöstölehti **3/2006**

WE LEAD.
WE LEARN.

UPM

Uudet haasteet odottavat

PK 7:n viimeinen kesä

Yritykset esittäytyivät

REC08-projekti etenee

KYMI JA VOIKKAA
3/2006

Julkaisija
UPM, Kymi ja Voikkaa

Päätoimittaja
Ulla Parikka
puh. 0204 15 3262
ulla.parikka@upm-kymmene.com

Toimituksen postiosoite
UPM, Kymi ja Voikkaa -lehti
Myllytie 29
45910 Voikkaa

Lehtitoimikunta
Marko Haveri, Pertti Kohopää, Eila Kylliäinen, Ilkka Kymäläinen, Maarit Lahtinen, Pirkko Lindeman, Juha Marttila, Matti Oksanen

Lehden seuraava numero ilmestyy syyskuussa. Lehteen tarkoitetun aineiston on oltava toimituksessa **viimeistään 2.9.2006**

Painopaikka ja -aika:
Hämeen Kirjapaino, Tampere
30.6.2006

Paperi:
UPM Finesse bulky matt,
sisus 100 g/m², kansi 130 g/m²

Osoitteenmuutokset:
Helena Lukkarinen
puh. 0204 15 2167
helena.lukkarinen@upm-kymmene.com

ISSN: 1795-1038

www.upm-kymmene.com

Kansikuva: *(Johannes Wiehn)*

Siistijä Minna Mustonen ei aio jäädä työttömyysturvan varaan. Hänellä on runsaasti suunnitelmia ja vaihtoehtoja tulevaisuuden varalle.

Kymin PK 7:llä viimeinen tuotantokesä **8**
Tuotesiirto PK 8:lle edennyt hyvin.

Uusia työmahdollisuuksia **10**
Useat eri yritykset ovat käyneet kertomassa Voikkaalla työmahdollisuuksista. Jotkut ovat uuden työn jo aloittaneet.

REC08-projektissa rakennustöihin **14**
Rakennustöiden ensimmäinen vaihe menossa.

300T-projekti etenee **20**
Säästöideat toteutukseen. Muutosten toimeenpano vaatii pitkäjänteisyyttä.

Ammattiosaston historiikki valmis **22**
Paperiliiton Kuusankosken osasto 19 julkaisi historiikin.

Tapaturmissa myönteinen kehitys **23**
Koulutus ja asioiden esilläolo alkavat vaikuttaa.

Säätiön tuella tavoitteisiin **26**
100-vuotissäätiöltä apurahaa opiskeluun ja harrastuksiin.

Matkakohteena Angkor **30**
Leif Borgmästarsin matkakertomus Khmerien muinaisesta kuningaskunnasta.

Pääkirjoitus

Katse eteenpäin!

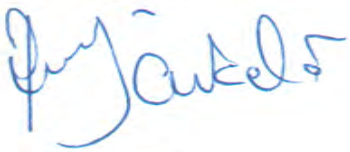
Olemme kaikki siinä tilanteessa, että ajatukset on suunnattava tulevaisuuteen.

Menneitä saa toki haikailla, mutta niihin ei saa juuttua kiinni. Nyt on nyt, ja tästä me kaikki etsimme omat polkumme eteenpäin. Ystävät, yhteiskunta ja jopa UPM voivat auttaa alkuun, mutta ratkaiseva irtiotto meidän on tehtävä itse.

Hyvät Voikkaalaiset, me toteutimme kovia juttuja yhdessä, mutta emme valitettavasti päässeet ehjänä maaliin saakka. Tästä meidän on jatkettava.

Olisin halunnut hoitaa teidän kanssanne Voikkaan tehtaan toiminnan loppuun saakka, mutta aina eivät kaikki aikataulut ole yhteen sovitettavissa. Nyt kun olen asettautumassa tänne Kaukaalle ja yritän etsiä sitä oman uuden polkuni päätä, toivotan teille kaikille voimia ja rohkeutta oman tulevaisuutenne rakentamisessa.

Yhteistyöstä kiittäen,

Raimo Särkelä

Kuvassa stipendinsaajien puheenvuoron pitänyt Jarno Ikonen Kuusankoskelta. Hänet palkittiin myös vuosikurssinsa priimuksena.

Kuva: Heikki Pentti

Uudet paperialan ammattilaiset valmistuivat teollisuus-oppilaitoksista

Stipendien saajat 2006

Paperinvalmistajalinja/ hienopaperiryhmä
Ikonen Jarno
Lehtonen Jari

Paperinvalmistajalinja/ painopaperiryhmä
Lappalainen Samuli
Pitkäniemi Henna
Tihilä Ville

Sellunvalmistajalinja
Hautakoski Markus

Paperinjalostajalinja
Lehtonen Marko, Mäkelä Terho, Vuorinen Olli

Automaatiolinja
Mikkolainen Ville

Kunnnossapitolinja
Humalajoki Olli
Mäkelä Jouni

UPM:n teollisuusoppilaitosten opintovuoden 2005-2006 päättäjäisiä vietettiin Valkeakoskella 9. kesäkuuta. Päättötodistuksen sai 55 uutta paperialan ammattilaista painopaperi-, hienopaperi-, erikoispaperi-, paperinjalostaja-, sellunvalmistaja-, automaatio- ja kunnossapito-opintolinjoilta.

Teollisuusoppilaitosten antama rekrytointikoulutus on keskitetty Valkeakoskelle Lotilaan vuodesta 2003 lähtien. Opintovuoden 2005- 2006 ovat kaikki opetusryhmät noudattaneet uusia opetussuunnitelmia, joiden perustana ovat olleet uudet paperialan ammattitutkinnot.

Kymin teollisuusoppilaitos antaa kurssimuotoista koulutusta. Sinne on keskitetty valtaosin UPM:n työturvallisuus ja -hyvinvointikoulutus. Lisäksi on jatkettu Kymin ja Voikkaan konelinjakohtaista räätälöityä koulutusta.

Rekrytointikoulutuksen perustana ovat yhtiön tulevat henkilöstötarpeet. Tämän hetken näkemyksen mukaan paperitoimialalla ei ole tarvetta uusien työntekijöiden palkkaamiseen muutamaan vuoteen. Tästä syystä syksyllä 2006 ei aloiteta pitkäkestoista rekrytointikoulutusta.

Tulevana opintovuonna toiminnan painopiste on täydennys- ja muuntokoulutuksessa. ■

Kuusankoski:
Valmistajalinja/hienopaperiryhmä, valmistuneet: Humalisto Pekka, Ikonen Jarno, Lehtonen Jari, Paavola Lauri.

Kuvassa etualalla Matti Uurinmäki, Jarmo Pirhonen, Sakari Toivonen ja Eero Heinäluoma.

Ministeri Heinäluoma Voikkaalla luomassa uskoa tulevaisuuteen

Voikkaan tulevaisuutta pohdittiin 19.6. pidetyssä Voikkaan tulevaisuuden näkymät –yleisötilaisuudessa seuratalolla. Niin valtiovallan kuin paikallaolleiden asiantuntijoidenkin usko tulevaisuuteen oli vahva: tästä selvitään.

Alustajina ja yleisökysymksiin vastaajina olivat mm. valtiovarainministeri **Eero Heinäluoma**, **Jarmo Pirhonen** Kaakkois-Suomen TE-keskuksesta, **Matti Uurinmäki** Kuusankosken kaupungilta ja **Sakari Toivonen** UPM:stä.

Sakari Toivonen kertoi ja vastasi yleisökysymyksiin UPM:n Työstä työhön -ohjelmasta, jossa tavoitteena on ihmisten uudelleen työllistyminen. Ohjelmaan kuuluu mm. uudelleenkoulutusta, johon yhtiön varannut 600 000 euron määrärahan. Koulutusrahaa on mahdollisuus saada enintään 2000 euroa per henkilö. Lisäksi Voikkaalle on yritystoiminnan aloittamiseen varattu 400 000 euroa. UPM päättää itse niin koulutus- kuin yritystuen jakamisesta voikkaalaisille.

Muista sovituista asioista hän mainitsi voikkaalaisten kohdalla takaisinottovelvoiteajan pidentämisen 24 kuukauteen.

Jo tehdyistä valtiovallan päätöksistä Eero Heinäluoma totesi muun muassa, että koko Kymenlaakso on EU:n erityistukien piirissä, Kuusankoski on valtion 2. tukialuetta ja koko Kymenlaakson alueelle yleensäkin on mahdollisuus saada valtion tukia.

Heinäluoma lupasi, että valtiovallan taholla kunnan kehityshankkeet käydään lävitse ja viedään teenpäin. Ensimmäinen näkyvä valtiovallan päätös oli äskettäin Poliisin tekniikkakeskuksen perustaminen Kuusankoskelle. Hän korosti, että jokaisen paikkakunnan selviäminen on pääosin kiinni paikkakunnalla tehtävistä toimenpiteistä ja siellä olevista ihmisistä. ■

Teksti Irma Niemi
Kuva Johannes Wiehn

Kesäihmiset tulivat taloon

Kymille palkattiin täksi kesäksi 140 kesäharjoittelijaa. Voikkaalla kesälomat pidetään yhtäaikaa juhannuksesta alkaen, joten lomittajatarvetta ei ole.

Ensi kertaa taloon tulleille pidettiin taloontutustumistilaisuus, jossa kaikille jaettiin tervetuloakassit. Osastot huolehtivat työhön perehdyttämisestä. 7. kesäkuuta järjestettiin halukkaille lomittajille työturvallisuuskorttikoulutus.

Kesäihmisten yhteyshenkilönä toimii tänä kesänä **Teija Lantta** Kymin henkilöstöpalvelusta (kuvassa). Yhteinen illanvietto järjestetään heinäkuun lopulla. ■

Kuva Helena Lukkarinen

Yhtiön erämajat kutsuvat lomailijoita

"Yhtiön erämajoja haettiin taas vilkkaasti lomanviettopaikaksi", kertoo **Teija Lantta** Kymin henkilöstöpalvelusta. Kesäkaudelle 2006 jätetettiin 147 hakemusta, joista 95 sai myönteisen vastauksen. Juhannusviikko on edelleenkin kaikkein halutuin ja kysytyin. Väärälän majalla on vielä vapaita viikkoja, joita voi kysellä ja varata. Samoin kesän mittaan mahdollisesti tulevia peruutuksia voi kysellä henkilöstöpalvelusta, puh. 020 41 52294. Vapaita tai vapautuvia viikkoja saavat varata myös eläkeläiset.

Erämajojen kuntoa on hiljalleen kohennettu mm. sähköistämällä. Kuluvana kesänä on vuorossa Järvitaipaleen maja.

Lappalan rantasaunoille menevä uusi tie on valmistunut. Nyt alueelle kuljetaan yhtä sisääntuloreittiä. Uusimman, viime syksynä käyttöönotetun Rentukka-hirsimökin käyttöaste on ollut 100 prosenttia, joten investointi on ollut ilmeisen oikea. Rentukassa voi myös yöpyä, mutta on päätettty, että majan voi varata korkeintaan kahdeksi vuorokaudeksi kerrallaan.

Opastusta ja tietoa KuusankoskiNetissä

KuusankoskiNetissä on yksityiskohtaista tietoa ja ohjeita majojen käyttäjille kohdassa Liikunta ja vapaa-aika -> Lomapaikat ja saunat. Siellä tietoa myös Verlasta ja konsernin muista lomanviettopaikoista.. Kohdassa Erämajat ja saunat voi tarkastella erämajojen ja Lappalan saunojen varaustilannetta. Varaukset tehdään Kymin henkilöstöpalvelun kautta.

Voikkaalaisten suhteen on sovittu, että he voivat varata erämajoja ensi vuonna kevätkaudella. Myös nikkari on voikkaalaisten käytettävissä vielä ensi kevätkaudella. ■

Sandy McGunigal (1.oik.) ja Juhani Haapala (2. oik.) kysyivät kannattavuusohjelmasta ja henkilöstöneuvotteluista.

Tekstit ja **kuva** Sari Hörkkö

Kannattavuusohjelma puhutti Eurooppalaisessa foorumissa

UPM:n Eurooppalaisen Foorumin keväisessä kokouksessa oli aistittavissa odotusta. Henkilöstön ja työnantajan edustajien tapaaminen ajoittui maaliskuussa Suomessa käynnistettyjen yhteistoiminta-neuvottelujen päättymisen ja toukokuussa Saksassa käynnistettyjen neuvottelujen aloituksen kynnykselle.

Yhtiön kannattavuusohjelma ja siihen liittyvät henkilöstöneuvottelut hallitsivat keskusteluja. Toimitusjohtaja **Jussi Pesonen** kävi katsauksessaan läpi kannattavuusohjelman taustat ja perustelut. Hänen viestiään toimenpiteiden välttämättömyydestä tukivat vuoden ensimmäisen neljänneksen avainluvut. ”Liikevaihto kasvoi viime vuoteen verrattuna kahdeksan ja toimitukset kuusi prosenttia, mutta silti liikevoittomme laski”, Pesonen kertasi vakavana.

Kohonneet tuotantokustannukset ja päällystettyjen papereiden ylikapasiteetti virittivät monia kysymyksiä. Kuulijoita kiinnosti, miten kustannusten kasvusta ja kiristyvästä kilpailusta selvitään jatkossa.

”Olemme ryhtyneet erilaisiin toimiin kannattavuuden palauttamiseksi, mikä on päätavoitteemme tällä hetkellä. Meidän on tehostettava ostovoimaa keskittämällä ostoja ja hankintoja globaalisti. Energiatehokkuuteen olemme investoineet viime vuosina, ja sitä parannetaan jatkuvasti”, Pesonen sanoi.

Juhani Haapala Kymin tehtaalta ihmetteli markkinoiden muutosvauhtia. ”Vielä vuonna 2000 uskottiin päällystettyjen hienopaperien hintojen nousuun. Arvioitiinko tulevaisuutta silloin todella niin väärin?”

”Koko teollisuus uskoi eurooppalaisten toimittajien selviävän ehjin nahoin. Aasialaisten kilpailijoiden ja eukalyptuksen osuuden nopea kasvu ovat kuitenkin yllättäneet kaikki”, vastasi Pesonen.

”Onkohan yhtiön 15 prosentin ROCE-tavoite sittenkin epärealistinen?” esitti Sandy McGunigal Caledonianin tehtaalta. Jussi Pesonen myönsi, että tavoite on kova, muttei epärealistinen. ”Meillä on näyttöä siitä, että olemme pystyneet yhtiönä saavuttamaan tämän tavoitteen. Tälläkin hetkellä meillä on useita yksiköitä, jotka ovat reippaasti sen yli”, sanoi Pesonen.

Neuvotteluja eri puolilla eri tahtiin

Alueiden henkilöstöjohtajat kartoittivat henkilöstöneuvottelujen tilannetta. Kokouksen ajankohtana loppusuoralla olleita Suomen yhteistoimintaneuvotteluja käytiin henkilöstöjohtaja **Sakari Toivosen** mukaan vakavassa, mutta asiallisessa hengessä. Juhani Haapala esitti työntekijöiden epäilyksen siitä, että kaikkien yksiköiden neuvotteluissa ei huomioitu kaikkia esitettyjä vaihtoehtoja.

Leila Hietanen Voikkaalta välitti yhtiön johdolle voikkaalaisten pettymyksentäyteiset terveiset ja kysymyksen, onko tehtaan sulkeminen kiitos hyvin tehdystä työstä. Hän kuvasi kuulijoille tehtaalaisten moninaisia tuntemuksia elävästi.

Pesonen vastasi, että Voikkaan sulkemisessa ei ole kysymys siitä, että voikkaalaiset eivät olisi tehneet hyvää työtä. Suunnitelma tehtaan sulkemisesta perustuu liiketoimintaan, ja siihen vaikuttavat toimintaympäristön muutos ja LWC-paperin ylikapastiteetti.

Saksan henkilöstövähennyksistä suurin osa, noin 200, kohdistuu Nordland Papieriin. Henkilöstöneuvottelut käydään maatasolla, ja niiden alku ajoittui keväisten luottamusmiesvaalien jälkeen. "Syksyn kokouksessa voimme kertoa pian alkavista neuvotteluista enemmän", totesi Keski-Euroopan henkilöstöjohtaja **Ulrich Wienbeuker**.

Länsi-Euroopan henkilöstöjohtaja **Daniel Schwabin** mukaan virallisia neuvotteluja käydään Isossa-Britanniassa yksikkökohtaisesti, kun taas Ranskassa neuvotellaan maatasolla. Neuvottelujen tuloksia on odotettavissa syksyllä. Muissa alueen maissa ei käydä virallista prosessia, koska muutokset koskevat alle 10 henkilöä.

Kokouksessa kuultiin lisäksi tilannekatsaukset taloustoiminnon, tietohallinnon ja ostojen globaaleista muutosprojekteista sekä konsernin viime vuoden poissaolo- ja onnettomuustilastoista. ■

Kuva Soile Kärhä

(Vas.) Aino Okkeri ja Sirpa Malkki valmensivaat voikkaalaisia työnhakuun.

Tietoa ja opastusta

Voikkaan tehtaan palveluksessa oleville järjestettiin toukokuussa tiedotustilaisuudet työnhakuun, työttömyysturvaan, koulutukseen sekä yrittäjyyteen ja eläkeasioihin liittyvistä asioista. Näiden tilaisuuksien lisäksi viidessä tilaisuudessa ihmisiä valmennettiin työelämän uudelleensijoittumiseen. Valmennuksessa käsiteltiin työpaikan menetystä, osaamisen ja vahvuuksien kartoittamista, työhakemuksen tekemistä ja tehokasta työnhakua.

Sirpa Malkki työvoimatoimistosta antoi ohjeita muutostilanteen käsittelyyn ja siitä selviämiseen. Työpaikan menetystä tarkasteltiin elämänmuutoksena. Irtisanominen vaikuttaa taloudellisesti, ihmissuhteissa, arvoissa ja identiteetissä. Työn loppuminen ja irtisanominen on usein kriisi.

"Huonosti läpikäyty kriisi voi olla rasite tulevaisuudessa. Kriisin rakentava työstäminen antaa uutta energiaa ja avaa uusia mahdollisuuksia. Kriisistä selviää", vakuutti Sirpa Malkki.

Omien osaamisten ja vahvuuksien kartoittaminen on hyvin tärkeää. Jokaisella ihmisellä on paljon osaamista, taitoja ja vahvuuksia joko työn tai harrastusten kautta tulleita.

Aino Okkeri selvitti konkreettisesti työhakemuksen ja ansioluettelon laatimista. Hakemuksen tehtävä on auttaa eteenpäin valintaprosessissa. Hakemus on laadittava huolella ja jokaista paikkaa varten räätälöidysti. Ohjeita löytyy KuusankoskiNetistä kohdasta Työpaikat ja työvoima-asiat. ■

Startti- ja koulutusrahahakemukset

Voikkaan YT-menettelyssä sovittuihin UPM:n starttiraha- ja koulutusrahahakemuksiin on paperilomakkeita henkilöstöhallinnossa. Sähköiset versiot ovat KuusankoskiNetin kohdassa Työpaikat ja työvoima-asiat/UPM ja muutoksen tuki. Hakemuksen voi toki tehdä myös vapaamuotoisena.

Starttirahahakemukset voi lähettää suoraan **Matti Lindahlille** tai henkilöstöhallintoon **Jouko Kaipiselle**.

Koulutusrahahakemukst lähetetään Jouko Kaipiselle. ■

Työvoimatoimiston palvelupiste kesätauolla

Työvoimatoimiston Voikkaan palvelupiste on suljettu kesälomien ajan 26.6.-23.7.2006. Avoimista työpaikoista, haussa olevasta työvoimakoulutuksesta ja työvoimatoimiston palveluista saa tietoa internetistä, www.mol.fi, ja loma-ajan päätyttyä palvelupisteestä.

Aikavarauksia työvoimatoimiston palvelupisteeseen voi soittaa jälleen 24.7. alkaen puh. 0204 15 3317 /Voikkaa henkilöstöhallinto. ■

PK 7:llä iltalöysissä 12.6. olleet (vas.) Timo Aro, Marko Rintala, Risto Voutilainen, Jari Laakso ja Pekka Heikkinen kertovat, että kevään hyvät tuotantotehokkuudet ovat pitkän ajanjakson tulosta.

PK 7:llä valmistaudutaan viimeiseen tuotantokesään

Lyhyet ajojaksot ovat haaste josta on selvitty erinomaisesti

Kymin paperitehtaan PK 7:llä tehtiin kesäkuun puolessa välissä seisokkitöitä. Lopullisen pysäyttämisilmoituksen saanut paperikone pidetään kunnossa, ja paperia tehdään loppuun asti. 12. toukokuuta ilmoitetun koneen sulkemispäätöksen mukaisesti PK 7 pysähtyy elo-syyskuussa. Linja työllistää kokonaisuudessaan noin 100 henkilöä.

Tuotesiirto PK 8/C3:lle on edennyt hyvin, ja pääosa PK 7:n paperista ajetaankin nyt naapurikoneella. PK 7:n käyntitilanne on hahmottumassa kesän ajalle, ja tämän hetken tiedon perusteella käyntiaste tulee olemaan matala. Toteutuvat ajojaksot pyritään rakentamaan tehokkaiksi joka kuukaudelle. Muu aika käytetään koulutukseen.

WFC-yksikön johtajan **Matti Laaksosen** mukaan erittäin haastavat lyhyet ajopätkät on jo nyt pystytty hyödyntämään kovalla tehokkuudella. ”Ajojen lyhentyessä vaikeusaste on kasvanut, ja koneella on pystytty tästä huolimatta parantamaan tehokkuutta”, hän sanoo.

”Kaikki tietävät tilanteen vaikeuden, mutta siitä huolimatta ihmiset ovat tehneet parhaansa. Kiitos siitä ja jaksamisesta koneen väelle”, jatkaa tuotantopäällikkö **Pentti Putkinen**.

Laaksonen kertoo, että ensimmäiset henkilösiirrot PK 8:lle ja PK 9:lle toteutunevat kesäkuun aikana. PK 9:n automaatiojärjestelmä uusitaan, mikä on laaja projekti, ja sen läpiviemiseen tarvitaan mahdollisesti myös PK 7:ltä väkeä.

Tietoa tulevaisuudesta odotetaan

Iltalöysissä seisokkitöissä olleet miehet toteavat, että töitä tehdään kesän aikana normaalisti, ja kesälomat pidetään kuten on suunniteltu. Lomituksista on sovittu kaikkien kolmen linjan kesken.

Kevään hyvät tuotantotehokkuudet ovat miesten mukaan pitkän ajanjakson tulosta. Työtä on tehty systemaattisesti tehokkuuden parantamiseksi, ja nyt sen tulos näkyy. ”Jo viime joulukuussa oli tuntuma, että ongelmat saadaan kuntoon. Kevään edetessä tilanne on edelleen parantunut. Tunne siitä, että on tehty oikeita asioita, on varmasti antanut porukalle voimia jatkaa”, toteaa käyttöinsinööri **Timo Aro** kaikkien puolesta.

Tekstit Irma Niemi
Kuvat Irma Niemi
ja Johannes Wiehn

Asiakaspalvelupäällikkö Anne Lihvonen on tyytyväinen ensimmäisiin painettuihin näytearkkeihin PK 8:n uutta matta-laatua.

> Kaikki tietävät tilanteen vaikeuden, mutta siitä huolimatta ihmiset ovat tehneet parhaansa.

PK 7 pysähtyy syksyllä, ja tulevaisuus tuntuu epävarmalta, sillä tietoa tulevista töistä ei ole vielä kuin muutamalla. Ihmiset odottavatkin kipeästi tietoa tulevista henkilöjärjestelyistä.

Timo Aron mukaan uusia paikkoja syntyy sitä mukaa kun vakansseja vapautuu - siksi asiat etenevät hitaasti. Vapautuvat paikat tulevat normaaliin hakuprosessiin. ”Perusorganisaatiot PK 8:n ja PK 9:n osalta on jo rakennettu. Niiden ympärille rakennetaan muut paikat”, hän sanoo.

PK 7 on koneiden eliittiä

Miesten mukaan PK 7 on erittäin haastava kone, ja vaativuudeltaan koneiden eliittiä. Siinä on päällystyskone samassa, ja tekniikka vanhempaa kuin naapurilinjoilla vaikkakin sitä on uudistettu. Tämä kaikki on vaatinut miehistöltä erittäin korkeaa osaamista. PK 8:lla ja PK 9:llä on puolestaan omat haasteensa.

”Onneksi ennätettiin edes vähän ulosmitata tehtyä työtä, ennen kuin kaikki loppuu. Se varmasti tyydyttää porukkaa vähän – enemmänkin olisi haluttu tehdä”, päivämestari **Pekka Heikkinen** toteaa.

Tuotesiirto edennyt hyvin

PK 7:llä tehdään kaksoispäällystettyä, mattapintaista hienopaperia. UPM Finesse matt -paperin tuotannon siirto PK 8:lle on edennyt hyvin. Seiskan toinen tuote, UPM Finesse bulky matt, siirtyi Saksaan Nordland Papierin tehtaalla.

Asiakaspalvelupäällikkö **Anne Lihvosen** mukaan lähtökohtana oli luoda PK 8:lla yhtä hyvä UPM Finesse matt kuin nykyinen PK 7:n tuote on. Tuotteen tuli soveltua sekä rullakäyttöön että arkkeihin. ”Jo ensimmäisen koeajon jälkeen oli nähtävissä, että uudesta mattapaperista tulee ominaisuuksiltaan parempi”, hän sanoo.

”Uuden UPM Finesse matt -paperin myötä pystymme tarjoamaan asiakkaillemme ominaisuuksiltaan paremman tuotteen: paremman bulkin, sileämmän pinnan, tuotteen molemmat puolet samanlaiset ja paremman painetun pinnan kiillon. Silti muut hyvät ominaisuudet, kuten opasiteetti, valkoisuus ja vaaleus, pystytään säilyttämään.”

Tietoa uuden tuotteen kehityksestä on viety markkinoille aktiivisesti, ja tiedotustilaisuuksia on järjestetty kaikissa suurimmissa myyntikonttoreissa.

”Uusi UPM Finesse matt on otettu hyvin vastaan myyntiverkostossamme ja asiakkaiden keskuudessa. Asiakastilaussiirtoja on tehty kaikissa rullien pintapainoissa, 70–130 g/m², jo kuluneen kuukauden ajan. Arkkitilauksien osalta siirrot aloitetaan elokuun alussa”, hän sanoo.

Teksti ja **kuva** Soile Kärhä

Tämä on Empowerille hyvin mielenkiintoinen paikka ja on haasteellista päästä asiassa eteenpäin, arvioivat vas. Empowerin henkilöstöjohtaja Jari Syrjälä, toimitusjohtaja Aappo Kontu, yksikön johtaja Eero Paunonen ja johtaja Antti Ruokonen Voikkaan kerholla.

Empower Oy metsäteollisuuden kunnossapitoyrittäjäksi

Empower Oy perustaa Kuusankoskelle todennäköisesti Voikkaan tehtaan tiloihin metsäteollisuuden kunnossapitoon erikoistuvan uuden yrityksen. Yritys on joko osakeyhtiö tai jonkun nykyisen osakeyhtiön toimipiste.

Voikkaan kerholla järjestettiin 6. kesäkuuta tilaisuus, jossa Empower Oy esitteli toimintaansa. UPM:n ja Empowerin välillä on solmittu aiesopimus 11.5.2006 ja varsinainen yhteistyösopimus solmitaan kesäkuun loppuun mennessä. Elokuun loppuun mennessä on myös henkilöstö rekrytoitu. Tavoitteena aiesopimuksessa on palkata kunnossapitoyhtiön palvelukseen Voikkaalta 50–100 henkilöä, joista 10–20 prosenttia on toimihenkilöitä.

Empowerin johtaja **Antti Ruokonen** selvitti, että ensisijaisesti haetaan mekaanisen-, sähkö- ja automaatiokunnossapidon ammattilaisia. Muunto- ja täydennyskoulutus otetaan huomioon sen mukaan mitkä ovat palvelutarpeet. Koulutusta saa, mutta tärkeintä on hyvä asenne. Kartoitetaan myös TE-keskuksen ja Kuusankosken kaupungin mahdollisuudet.

Henkilöstö mukaan jo käynnistyksen suunnitteluun

"Tavoite on, että henkilöstö on mukana jo toiminnan käynnistyksen suunnittelussa. Oli hienoa, että pääsimme Voikkaan ytkokoukseen esittelemään toimintaamme. Me haluamme myös ideoita ja ajatuksia siitä millaista palvelun tulisi olla. Olemme niitä jo jonkin verran saaneetkin ja lisää saa tulla", jatkoi Ruokonen.

Työt yrityksessä jakautuvat UPM:lle ja muille tehtäviin palveluihin. Selvitystyötä on tehty UPM:n kunnossapitotarpeista sekä muista kunnossapidon markkinoista. Nämä määrittävät tarvittavan osaamisen laadun ja määrän sekä niiden perusteella tehdään rekrytointipäätökset. Palveluyrityksessä katsotaan ensin mitä töitä löytyy ja sitten etsitään siihen sopivia tekijöitä. Empower hankkii myös uusia töitä ja asiakkaita, joita ovat teollisuuden ja energiantuotannon kunnossapito, projektit, vuosihuollot ja konepajatyöt.

Alkuvaiheessa osa töistä on Voikkaan alasajoon ja täällä tehtävään laitteistojen purkuun liittyviä töitä. Jatkossa UPM:n työt olisivat ensisijaisesti lähialueille suuntautuvia kunnossapitotöitä. Neuvottelut näistä ovat käynnistyneet. UPM:lle tehdään myös kauemmas ulottuvia töitä suuremmissa seisokeissa ja projekteissa. Mahdolliset komponenttien huollot ja kunnostuspalvelut tehtäisiin täällä paikallisesti. Kilpailukyvyn takia pitäisi suurin osa töistä löytyä lähialueilta.

Ruokosen mukaan kolme edellytystä asioiden onnistumiseen ovat: palvelusopimukset UPM:n kanssa, saadaan ammattitaitoista ja motivoitunutta työvoimaa ja käynnistysvaiheeseen saadaan jonkinlaista yhteiskunnan tukea. Näiden toteutuessa hanke tarjoaa ammattitaitoisen ja tehokkaan toimittajan UPM:lle ja muille asiakkaille, järkevän työpaikan monille sekä verotuloja ja tukisäästöjä yhteiskunnalle. ■

Empower Oy on Suomen ja Baltian suurimpia energia- ja telealan sekä teollisuuden palveluja tarjoavia yrityksiä. Liikevaihto on 130 miljoonaa euroa ja henkilökunnan määrä noin 1600, josta Baltian maissa työskentelee 600. Empowerin palvelut jakaantuvat energiatiedon hallintaan, tuotannon palveluihin, siirtoverkkoihin sekä jakelu- ja televerkkoihin. Empowerilla on toimintaa yhteensä 45 paikkakunnalla Suomessa ja 11 paikkakunnalla Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Venäjällä.

Kalson tehtaanjohtaja Olavi Valkonen ja henkilöstöjohtaja Katri Länsiluoto kertoivat voikkaalaisille Kalsoon aukeavista paikoista.

Teksti ja **kuva** Soile Kärhä

Kalson viilutehdas työllistää

Voikkaalaisille esiteltiin UPM, Puutuotetoimialaa ja siihen kuuluvaa Kalson viilutehdasta 6.6. Voikkaan kerholla pidetyssä tilaisuudessa. Esittelijöinä olivat Puutuotetoimialan henkilöstöjohtaja **Katri Länsiluoto** ja Kalson tehtaanjohtaja **Olavi Valkonen**.

Olavi Valkonen kertoi Valkealassa sijaitsevan Kalson tehtaan päätuotteena olevan sorvattu kuusiviilu parkettiteollisuudelle. Tuotantokapasiteetti on 80 000 m³ vuodessa. Henkilöstömäärä on noin 210 ja viennin osuus tuotannosta on noin 80 prosenttia.

Voikkaalaisilla on mahdollisuus hakea Kalsolle avautuvia paikkoja. Viilutehtaalle haetaan viilutyöntekijöitä, pyöräkuormaajan/autonkuljettajaa ja vuorosähköasentajaa. Tarvittaessa yhtiö kouluttaa valitut henkilöt tehtäviin ammattitutkintoon tähtäävällä koulutuksella. Työ on pääsääntöisesti 3-vuorotyötä. ■

Kuvassa vasemmalta: Kirsi Hannonen, Urpo Huuskonen, Jukka Kosenoja ja Heikki Ranki.

Teksti ja **kuva** Eila Kylliäinen

ABB OY

"Rakentaa parempaa maailmaa yhdessä asiakaskunnan kanssa"

ABB:n laite- ja järjestelmäkunnossapito kantoi kortensa kekoon ja järjesti informaatiotilaisuuden Voikkaan tehtaalla 20.6. Yhtiöllä on toimintaa yli 100 maassa ja henkilöstömäärä maailmalla n. 105 000. "Suomessa yhtiön palvelut löytyvät yli 40 paikkakunnalta ja henkilöstömäärä on 6033, keski-ikä 42 vuotta. Naisia on 16 %. Kyseessä on iso yritys, jonka kannattavuus on tänä päivänä kohdallaan", kertoi liiketoimintajohtaja **Heikki Ranki**.

"Meillä on siirrytty korjaavasta kunnossapidosta ennakoivaan kunnossapitoon ja toiminnan tukena on ABB tuotetehtaiden tekninen tuki. Yhtiössä pyritään luomaan turvallinen työpaikka, jonka toiminta on kurinalaista ja ennakoivaa. ABB sai v.1994 asiakastyytyväisyysjohtamisen laatupalkinnon. Yksi iso tyytyväinen asiakas meillä on UPM. Meiltä meni Voikkaan tehtaassa hyvä asiakas", Ranki pahoitteli.

Myynnin **Jukka Kosenoja** puolestaan esitteli itäisen suomen huoltotoiminnat ja kertoi Kuusankosken yksikössä työskentelevän 31 henkilöä.

"Koulutamme omaa henkilöstöä n. 6 päivää/henkilö vuodessa. Yksi hyvä tapa on toiselta oppiminen: kuljetaan kaverin mukana ja siihen tueksi koulutus. Ammatillinen peruskoulutus on työntekijöillä suhteellisen samanlainen kuin UPM:llä ja kielitaitovaatimus englanti, kuten niin monessa kansainvälisessä yhtiössä tänä päivänä. Suoraa puhetta, paljon toimintaa, pidetään sovitut asiat on meidän tapamme toimia", totesi puolestaan henkilöstön **Kirsi Hannonen**.

– Työpaikat menevät ensin sisäiseen hakuun ja ellei sopivaa löydy niin sitten julkiseen, avoimet työpaikat löytyvät myös netistä. Pyrimme antamaan mahdollisuuden vaihteluun ja yksilön ominaisuuksia arvostaen, sanoi Hannonen.

ABB:llä on ison talon edut ja pitkäaikaiset työntekijät kuten UPM:llä. Voikkaalaisten kannalta huonoa olikin, että avoimet paikat olivat muilla paikkakunnilla ja ympäri maailmaa. Kommentit tilaisuuden jälkeen olivat hämmentyneitä ja hiukan pettyneitä.

– Täytyy ilmeisesti hiljalleen asennoitua siihen, että kauemmas on lähdettävä.

– Pitäisi ensin esitellä työpaikat ja vasta sitten käydä läpi koko firman toiminta.

– Tietoa tuli muttei työtä. ■

Tervetuloa Aker Yardsille ja Turun seudulle toivottelevat vas. Marko Konu, Markku Lehtovaara, Riitta Vihersalo-Mäkinen ja Heli Rantakare.

Meriteollisuus kutsuu

Teksti ja **kuva** Soile Kärhä

”Koskaan Suomessa ei ole telakoitten yhteenlaskettu tilauskanta ollut näin hyvä. Turun telakka on yksi Euroopan suurimmista ja moderneimmista telakoista. Se tekee maailman suurimpia risteilijöitä, kuten huhtikuussa luovutettu Freedom of the Seas. Helsingin ja Rauman telakoilla rakennetaan matkustaja-autolauttoja ja monitoimijäänmurtajia”, esitteli Aker Yardsia henkilöstöjohtaja **Marko Konu** 14. kesäkuuta Voikkaan kerholla järjestetyssä tilaisuudessa.

”Suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle tarvitsee meriteollisuus tuhansia uusia osaajia seuraavina vuosina. On suuri haaste saada jätettyä taloon kaikki se kokemustieto, joka poistuu suurten ikäluokkien mukana. Jotta laivanrakennuksen osaaminen säilyy Suomessa, tarvitaan mahdollisimman paljon suomalaisia pysyviä työntekijöitä. Tarve mm. on insinööreistä, työnjohtajista, koneistajista, levysepistä, hitsaajista, varustelijoista ja putkiasentajista. Tämän takia olemme täällä Voikkaallakin”, jatkoi Konu.

Markku Lehtovaara toimii rekrytointipäällikkönä Aker Yardsilla. Hänen mukaansa tärkein kriteeri työsuhteissa on pysyvyys. Mietitään kunnolla mitä halutaan tehdä ja kun oma päätös on syntynyt, sen jälkeen kaikki onkin helppoa. Kokemuksesta voin sanoa, että asunnot yms. asiat kyllä järjestyvät. Osaaminen, halu ja pysyvyys ovat keskeiset asiat. Aker Yards on työnantajana yksi hyvä vaihtoehto, innosti Lehtovaara.

Suoraan tai koulutuksen kautta töihin

Turun työvoimatoimistosta **Heli Rantakare** selvitti, että Aker Yardsille voi hakea suoraan töihin täyttämällä paperihakemus tai sähköisesti. Turun työvoimatoimisto ja Aker Yards järjestävät myös työvoimapoliittista koulutusta. Kurssit on räätälöity kuuden kuukauden pituisiksi ja ne järjestetään Akerin omassa laivanrakennusoppilaitoksessa. Tänä vuonna alkavat vielä levyseppähitsaajan ja laivaputkiasentajan koulutukset.

Metallialan koulutus ja työkokemus ovat hakijoille eduksi, mutta eivät välttämättömiä. Kurssin voi aloittaa myös ammatinvaihtajat. Kiinnostus laivanrakennukseen on tärkeää, koska Aker Yards haluaa vakituisia, pysyviä ja toistaiseksi voimassa olevia työsuhteita koulutuksen jälkeen.

Koulutukseen voi hakea hakulomakkeella tai sähköisesti. Hakemukset käsitellään ja haastattelujen jälkeen on yhden päivän mittainen soveltuvuusarvio ennen koulutuksen aloittamista. Hakemukset pisteytetään ja tehdään valinnat kursseille osallistujista. Soveltuvuusarviopäivästä on mahdollista saada korvausta.

Varsinais-Suomessa on tällä hetkellä enemmän avoimia työpaikkoja kuin koskaan. Työttömyysaste Varsinais-Suomessa on 7 prosenttia ja se on pudonnut ripeimmin koko Suomessa. Suurimmat työllistävät alat ovat sosiaali- ja terveydenhoitoalat, teollinen toiminta, palvelualat sekä liiketalous- ja kaupallinen ala.

Puolisoiden työllistymistä silmällä pitäen Heli Rantakare esitteli kahta vuonna 2003 käynnistettyä hanketta, joiden perustana on saada työnantajille osaavaa työvoimaa. Paranna-hanke etsii sosiaali- ja terveydenhoitoon työntekijöitä. Toinen on Työnsilta-hanke Turusta tunturiin ja sen tavoitteena on työllistää matkailupuolen työntekijöitä ympärivuotisesti.

Lopuksi Turun kaupungilta **Riitta Vihersalo-Mäkinen** kertoi mm. Turun seudulla olevasta hyvästä vuokra-asuntotilanteesta, lasten päivähoitopaikoista ja kouluista. Hän mainitsi myös tapahtumien, harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksien olevan Turun seudulla monipuolisia.

Norjalaisomistuksessa oleva Aker Yards on maailman toiseksi suurin risteilijöiden ja matkustaja-autolauttojen rakentaja. Toimintaa on kuudessa eri maassa: Norjassa, Suomessa, Saksassa, Romaniassa, Brasiliassa ja Ranskassa. Suomen kolme telakkaa Turussa, Raumalla ja Helsingissä työllistävät noin 4 000 henkilöä. Liikevaihto on noin miljardi euroa ja tilauskanta Suomen telakoilla on tällä hetkellä historiallisen suuri, 3,5 miljardia euroa.

Tekstit Ulla Parikka **Kuvat** Juha Ylikoski ja Johannes Wiehn

Pasi Hynninen on nyt jalostetyöntekijä UPM:n Aureskosken jalostustehtaalla.

Pasi työstää puuta nyt toisella tavalla

Painehiomomies **Pasi Hynninen** puurtaa nykyisin UPM:n Aureskosken jalostustehtaalla Parkanossa, satakunta kilometriä Tampereelta luoteeseen. Uusi työpaikka löytyi UPM:n avoimia työpaikkoja selatessa intranetistä. Pasi laittoi hakemuksen ja heti tärppäsi. Testien jälkeen hänet otettiin oppisopimuksella Aureskoskelle jalostetyöntekijäksi. "Kaksi vuotta työtä ja opettelua, sitten on loppukokeet ja uusi ammatti plakkarissa", kertoo Pasi tyytyväisenä.

Tämän kesän hän käy työssä Kuusankoskelta käsin, mutta syksyllä koko perhe muuttaa Parkanoon. Vaimo sai työpaikan lähellä sijaitsevasta Kurusta ja lapset on jo ilmoitettu sikäläiseen kouluun. Talo Kuusankoskella laitetaan myyntiin ja elämä jatkuu Kymenlaakson jälkeen Pirkanmaalla.

Pasi kehuu työyhteisöään: "Täällä on hyvä henki ja tosi kivat työkaverit. Työ on tietenkin ihan erilaista kuin painehiomolla." Aureskosken jalostustehdas kuuluu UPM:n puutuotetoimialaan. Tehtaalla valmistetaan mm. erilaisia paneeleita, lattialautoja ja listoja. Aureskoskella toimii myös yhden puutuotetoimialan tutkimus- ja kehityshankkeen tuotantolinja, jossa valmistetaan liimattuja komponentteja teollisuuden käyttöön. Tällä hetkellä Pasikin työskentelee tällä linjalla.

Nelikymppinen Pasi on mielissään, että elämä järjestyi uusiin uomiin näinkin nopeasti. "Uskon, että töitä riittää uuden ammatin myötä pitkälle tulevaisuuteen." ■

UPM, Aureskosken jalostustehdas, Parkano

Tuotantokapasiteetti	120 000 m³/vuosi
Henkilöstömäärä	50
Tuotteet	Sisäverhoustuotteet, rakentamisen tuotteet ja erilaiset teollisuuden komponentit

Minnalla on nuoresta iästään huolimatta monipuolista työkokemusta ja ideoita tulevaisuuden varalle vielä enemmän.

Uusi tulevaisuus odottaa

Siistijä **Minna Mustosella** on korvien välissä vipinää. Maaliskuun alussa tullut tieto siitä, että Voikkaan tehtaalla ei ole enää työpaikkaa loppuvuodesta, sai tämän vipinän aikaan.

Minna ei ole jäänyt jahkailemaan, mitä isona tekisi. Kolkyt ja risat on ikä, jossa on mahdollisuuksia vaikka mihin. "On omasta aktiivisuudesta kiinni, työllistyykö uudelleen", toteaa Minna topakasti.

Hän ehti olla yhtiön palveluksessa kaikkiaan kahdeksan vuotta. Ensi kosketus Voikkaan tehtaaseen oli vuonna 1995. Viimeisimmät kolme vuotta Minna on siistinyt höyryosastoa. Ennen tehdaselämää ravitsemustyöntekijäksi opiskellut Minna hankki työkokemusta keskuslaitoksen keittiössä ja ravintolan tarjoilijana.

"Nyt pitäisi löytää oikea vaihtoehto", tuumaa Minna. Hän on selannut avoimia työpaikkoja ja laittanut hakemuksia, avoimiakin. "Eihän sitä koskaan tiedä, milloin tärppää." Vuoden koulunkäyntiavustajan kurssi alkaa elokuussa, sinnekin hän on hakenut. Minnan korvien välissä pyörii myös oma yrityshautomo. "Ideoita on monia ja uusia syntyy. Täytyy hauduttaa asiat kypsiksi ja toimia sitten. "Hänen mielestään on hyvä, että yrityksen perustamisessa UPM:ltäkin saa tukea tarvittaessa.

Minna on hankkinut kevään aikana valmiuksia tulevaa varten: hygienia- ja anniskelupassin sekä tulityökortin. Tulevalta työ- tai opiskelupaikalta hän toivoo, että sen voi hoitaa nykyisestä kodista käsin ja että työ on päivätyötä. "Mies on matkatöissä ja Tia-tytär käy koulua musiikkiluokalla, joten koulun vaihto on hankalaa", hän perustelee toiveitaan.

Minna on ollut aktiivisesti mukana työpaikan sosiaalisessa toiminnassa ja vapaa-ajan harrastuksiakin on runsaasti. Hän on viihtynyt hyvin Voikkaalla. Tehtaan ja oman työosaston henki on hyvä. "Työkavereita jään kaipaamaan", sanoo Minna haikeana. ■

Uuden haketaskun louhintatyöt aloitettiin 19.5., ja vieressä olevan kuorimorakennuksen takana liettämön perustusten kaivuutyöt 13.6.

Teksti ja **kuva** Irma Niemi

REC08-projektissa aloitettiin RAKENNUSTYÖT

Kymin sellutehtaan kemikaalien talteenottolaitosprojektissa, REC08:ssa, on käynnistynyt rakennustöiden ensimmäinen vaihe. Kuorimorakennuksen viereen rakennettavan haketaskun louhintatyöt aloitettiin 19.5., ja ne valmistuivat kesäkuun puolessa välissä.

”Työt päästiin aloittamaan aikataulun mukaisesti, jopa hiukan etuajassa. Louhintatöiden jälkeen on vuorossa haketaskun betonirakenteiden valaminen. Samanaikaisesti valutöiden kanssa tehdään hakekuljettimen ja putkisillan perustukset”, kertoo projektin toimitusvalvonnasta ja työmaapäällikön tehtävistä vastaava **Markku Pasi**.

Ensivaiheen rakennustöihin kuuluu myös uuden liettämön rakentaminen kuorimon eteläpuolelle. Perustustyöt aloitettiin 13. kesäkuuta. Liettämö ja haketasku korvaavat nykyiset, jotka jäävät uuden talteenottolinjan alle. Uuden liettämörakennuksen pinta-ala on noin 700 neliömetriä ja haketaskun koko noin 60 kuutiometriä.

”Haketasku valmistuu lokakuussa, ja liettämön asennuksiin päästään syyskuussa. Liettämöön siirretään nyt vanhassa kuorimorakennuksessa olevat kolme suotonauhapuristinta ja yksi puristinruuvi”, hän jatkaa.

Talteenottolinjan rakentaminen alkaa elokuussa

Varsinaisen talteenottolinjan rakentaminen käynnistyy elokuussa kuorimoiden purkutöillä, rakennusalueen tasauslouhinnalla sekä uuden savupiipun perustamistyöllä ja liukuvalulla.

”Piipun liukuvalu aloitetaan syyskuun alussa. Valutyöt kestävät parisen kuukautta”, Markku Pasi kertoo.

Varsinaisen talteenottolinjan rakentamisessa on kolme pääaluetta: 1. haihduttamo, 2. soodakattila ja turbiinit sekä 3. meesauuni ja kaustistamo. Näiden lisäksi rakennetaan huomattava määrä putkisiltoja sekä ns. huoltomoduli, johon kuuluvat sosiaalitilat, valvomo, toimistot ja korjaamo. Uusia sähkönjakelukeskuksia tehdään kaksi.

Pasin mukaan REC08 on vaativa projekti aikataulullisesti. Isoja projekteja Kuusankoskella on tehty aiemminkin, ja joka projektilla on ollut omat eritysalueensa. Talteenottolinjan osalta yhtenä tällaisena erityisalueena voidaan pitää korroosioon liittyviä kysymyksiä.

Talteenoton tuotantolaitosten perustustyöt aloitetaan lokakuussa. Elementtiasennukset ja paikallavalutyöt ajoittuvat pääosiltaan vuoden 2007 ensimmäiselle ja toiselle vuosineljännekselle. Kattilalaitoksen teräsrungon pystytys alkaa helmikuussa.

Koko projektin rakennustyöt ovat kiivaimmillaan ensi talven, kevään ja alkukesän aikana. Laiteasennuksiin päästään kesällä 2007. Projekti työllistää enimmillään noin 900 henkilöä. ■

Teksti ja kuva Irma Niemi

Reissuvuosien jälkeen mukava palata kotiseudulle

Kymin sellutehtaan talteenottolaitosprojektissa rakennuspäällikön tehtäviä hoitava **Antti Mankki** palasi Kuusankoskelle tuttuun työympäristöön. Hänen edellinen Kymin projektinsa oli sellun valkaisulinja L4-projektissa 1990-luvun alussa, jossa hän vastasi rakenteiden suunnittelusta.

Pöyry Oy:n palveluksessa oleva Mankki siirtyi uuteen projektiin huhtikuussa. Viime vuoden syyskuussa hän palasi Kiinasta, jossa hän on ollut mukana UPM:n Changshun tehtaan paperikoneprojektissa vastaavassa rakennuspäällikön tehtävässä.

UPM on Antti Mankille tuttu kumppani, sillä hän on tehnyt töitä yhtiölle eri projekteissa jo yli 20 vuoden ajan. Ensimmäinen projekti oli Kaukaalla PK 2:lla vuonna 1980. Sen jälkeen pääasiassa suunnittelutehtävät ovat suuntautuneet Kaipolaan, Caledoniaan, Jämsänkoskelle, Straceliin, Raumalle, Chapelleen ja Pietarsaareen. Väliin on mahtunut muutama vuosi työmaatehtävissä mm. Indonesiassa ja Thaimaassa muiden firmojen töissä.

Talteenottoprojektiin Kuusankoskelle lähtö oli hänelle mieluisa, sillä se merkitsi paluuta kotiin. Mankki asuu Kouvolassa ja pääsee nyt monien reissuvuosien jälleen lähtemään omasta kotitalostaan töihin. 14 vuoteen se ei ole ollut mahdollista ulkomaan matkojen. Myös työpiste Pöyryllä on ollut Vantaalla. Onneksi perhe on aina päässyt ulkomaan komennuksille mukaan. Pojille kansainvälinen koulu on antanut uusia ulottuvuuksia ja kielipääomaa.

Vapaa-ajan vietostaan ja harrastuksistaan hän toteaa, että niitä ei oikeastaan ole, ellei sellaiseksi lasketa kesään kuuluvaa pyöräilyä ja talvella hiihtoa. Kotona talon ja pihan hoitoonkin on varattava oma aikansa.

Tiimi kasassa ja työt käynnissä

Antti Mankin vetämän rakennusryhmän vastuulle kuuluu rakentamisen suunnittelu, toteutus, hankintatoimi, kustannusvalvonta, aikataulut ja yleensä kaikki mitä rakennusprojektien ympärillä pyörii. Tiimissä on kaiken kaikkiaan nyt 10 henkilöä.

Markku Pasin tehtävänä on eri rakennusurakoitsijoiden urakoiden ja työsuoritusten valvonta ja koordinointi. Hän on myös Mankin varamies. **Petteri Metiäisen** alueeseen kuuluvat hankintatoimeen osallistuminen ja myöhemmin myös kustannusvalvontatehtävät oman toimensa ohella. Aluevalvojat **Martti Pessa**, **Ilpo Mallat**, **Jouni Luoranen** ja **Eero Mikkola** vastaavat työmaan teknisestä ja laadullisesta valvonnasta. **Eija Lonka** hoitaa toimistoinsinöörin tehtäviä ja **Kirsi Hedström** on ryhmän assistentti. Marraskuun alussa ryhmään tulee vielä **Juha-Matti Mäntylä** Shottonin Phoenix-projektista. Hänen tehtäviinsä kuuluvat pääasiassa aikataulu- ja suunnitteluasiat.

"Tällä hetkellä on hankittu urakoitsijat puunkäsittelyn liitäntöihin ja ennakkotyöt ovat käynnistyneet. Jatkossa kesän päähommia on koko talteenoton suunnitteluasioiden sekä urakoiden hankintatoimien eteenpäinvieminen", Mankki kertoo. Kesällä tehtävien ennakkotöiden miesvahvuus on 15-20 henkilöä.

Syksyn töistä hän mainitsee mm. talteenoton piipun rakentamisen. Piipusta tulee Kuusanniemen alueen uusi maamerkki, ja se kohoaa Kymin Voiman noin 102 metristä piippua korkeammaksi, vähintään 120 metriin. Tehdasalueen näkymää tulee muuttamaan paljon myös noin 900 henkilön 'parakkikylä' syksyllä. ■

Hakekasat pois projektin alta

Hakekasoja on raivattu uuden talteenottolaitoksen tieltä.

Sellutehtaalla on kevään aikana valmistauduttu REC08-projektin rakennustöihin siirtämällä hakekasoja pois uuden talteenottolaitoksen tieltä. Hakekentän raivaus jatkuu edelleen.

Liikennöinti hakekentän ja puukentän alueella pyritään pitämään turvallisuussyistä minimissään. Hakekentälle johtavat tiet on suljettu kaikelta yleiseltä liikenteeltä.

Projektin rakennustöiden alkaminen vaikuttaa puun käsittelyn toimintaan ensivaiheessa niin, että varastokentät pienenevät niin hakkeelta kuin puultakin. Tulevaisuudessa hakevarastot pyritään pitämään mahdollisimman pieninä kuten myös saapuvan puun varastot. Uusia toimintamalleja on sovittu hakkeenkäsittelyyn ja puunhankintaan.

"Vielä on tyhjennettävä mittava alue hakkeesta. Korvaavaa varastoaluetta ei vielä ole. Olemme esittäneet laajennuksen tekemistä, sillä aina voi olla tilanteita, jolloin haketta ei kulukaan tuotannossa. Jos hake ei mahdu kasalle, on se pakko ajaa kentälle", kertoo sellun tuotantopäällikkö **Jyri Kylmälä**. Myös uusi liettämörakennus ja hakekuljetin ovat vaatineet kentän raivaamista ja uudelleen suunnittelua.

Talteenottolinjan rakennustyöt alkavat syksyllä, jolloin aletaan purkaa nykyisiä vanhoja ostohakkeen vastaanottolaitteita. Uusi ostohakkeen vastaanottotasku otetaan käyttöön lokakuun alussa. Ostohakkeen vastaanotossa on tuolloin noin kuukauden tauko. Se ei kuitenkaan vaikuta sellun tuotantoon.

"Koko 2-3-vuotisen projektin ajan sellun tuotanto pidetään käynnissä normaalisti", Kylmälä sanoo. ■

Teksti Irma Niemi
Kuva Johannes Wiehn

Teksti ja **kuva** Irma Niemi

Yhteistyö tärkeää

Pyry on kaksijakoinen projekti, joka koostuu palkkahallinnon kehittämisestä sekä sitä palvelevan tietojärjestelmäkokonaisuuden käyttöönotosta. Osaprojekteja ovat ajanhallinta, palkanlaskenta ja tekniset asiat.

”Yhteistyö korostuu, koska on käyvä tehdas ympärillä. Projektin rakennusalue on tehtaan keskellä ja alueeltaan ahdas, minkä takia mm. turvallisuusasioihin kiinnitetään erityistä huomiota”, sanoo toteutuspäällikkö **Hannu Heikkilä**.

Sellutehtaan talteenottolaitosprojektissa toteutuspäällikkönä toukokuussa aloittanut Hannu Heikkilä korostaa yhteistyön merkitystä isossa projektissa. Yhteistyön toimivuus on tärkeää paitsi projektin sisällä myös tehtaan organisaatioiden kanssa. Alkuvaiheessa Heikkilän ryhmän tehtävälistan ykkösinä ovat olleetkin toimintatapojen ja turvallisuusasioiden ohjeistus. Unohtaa ei pidä myöskään laitehankinnoissa avustamista, joka on ollut alun kiiretöitä.

Hannu Heikkilän toteutustiimin tehtäviin kuuluu mekaaninen suunnittelu, LVI-asiat, työmaa-asiat, turvallisuusasiat, dokumentaatio ja aikataulu- sekä asennusvalvonta sekä asennukset paikanpäällä. ”Tehtävämme on mm. kunnossapitoon liittyvien tietojen hankinta toimittajilta ja saadun tiedon tallentaminen uuteen kunnossapidon GlobalONE –järjestelmään”, Heikkilä kertoo.

Hän toteaa, että tiimin toimintatapaan tulee kuulumaan avoimuus ja asioiden esiin ottaminen. Jos on ongelmia, ne selvitetään yhdessä. Tehtäväalue on moninainen ja vaativa, joten asiat on pakko tehdä yhdessä. Tiimiin kuuluvat tällä hetkellä **Timo Suominen**, **Risto Vuorinen**, **Raimo Kontkanen**, **Juhani Huusari**, **Seppo Kiiveri** ja **Tarja Alastalo** sekä lomien jälkeen **Markku Taka-aho**.

”Kun Kuusanniemeen saadaan syksyllä projektin parakit, työmaakokousten pitäminen ja muut työmaatoiminnot helpottuvat,” hän jatkaa.

”Tiimin työ ulottuu kaikkiin osaprojektehin, ja palvelemme kaikkia. Näin isossa projektissa on paljon oheislaitehankintoja, mitkä jäävät päälaitehankintojen ulkopuolelle, ja ne asiat kuuluvat meille. Näistä mainittakoon esimerkiksi talteenoton alueella olevat putkistot, säiliöt ym. mekaaniset laitteet.”

Kuusankosken ja Pietarsaaren projektit hyvin samanlaisia

Hannu Heikkilä työskentelee tällä hetkellä Pietarsaaren tehtailla kone- ja laitossuunnittelun päällikkönä ja hoitaa projektitehtävää aluksi tämän toimen ohella. Päätoimisesti projektityö hänen kohdallaan alkaa vasta syksyllä.

Heikkilän mukaan Kymin sellutehtaan talteenottolaitosprojekti on hyvin samanlainen pari vuotta sitten Pietarsaaressa käyttöön otetun vastaavan hankkeen kanssa. Hän hoiti Pietarsaaren projektissa jokseenkin samoja tehtäviä kuin Kuusankoskella.

”Vaikka nimitykset ovat erilaisia eri paikkakunnilla, asiat ovat kuitenkin samanlaisia. Liiketoiminnaltaan tehtaat eroavat kuitenkin paljon, sillä Kymillä on pääbusiness paperi ja Pietarsaaressa sellu”, hän sanoo.

Hannu Heikkilän vapaa-aikaan kuuluu musiikki, kuorolaulu ja soittaminen. Hän on aktiivisesti mukana mieskuorossa Pie-

Pyry Kuusankoskella

Pyry-projektin toteuttaminen tarkoittaa Kuusankoskella sitä, että Kymin palkkojen laskenta tulevaisuudessa tapahtuu Lappeenrannassa. Samalla uudistetaan palkanlaskennan tietojärjestelmät.

Kyseessä on mittava hanke, jossa nykyisestä tehtailla tapahtuvasta palkkojen laskennasta siirrytään aluekohtaiseen malliin. Tietojärjestelmien uudistaminen muuttaa myös oleellisesti palkanlaskennan tietojenkeruutapoja.

Palkansaajat joutuvat mm. opettelemaan uusien leimauslaitteiden käyttöä. Työaika- ja palkkatietojen hyväksymismenettelyt muuttuvat nekin. Tietojen hyväksymiseen on jo nyt kiinnitetty erityistä huomiota tiukennettujen SOX-määräysten takia.

Pyry-projektin eri vaiheisiin ovat Kuusankoskelta osallistuneet **Anssi Pälvisalo**, **Tiina Kaipinen**, **Hannele Koskinen**, **Johanna Kääpä** ja **Stig-Olof Lindholm**. Projektin toteuttamisaikataulu on vielä avoin, mutta Kymin palkanlaskenta on arvioitu siirtyvän uuteen aluekeskukseen Lappeenrantaan vuosien 2008 - 2009 aikana. ■

Teksti ja **kuva** Hanna Kajander

Almanakasta bongattu

PYRY virtaviivaistaa palkkahallinnon toimintatapoja

Kesä on kukkeimmillaan ja siltikin "Pyryttää". Palkkahallinnossa on pyryttänyt jo neljä vuotta ja tulee pyryttämään kolme vuotta tästä eteenkinpäin. Pyry-projekti on palkkahallinnon kehittämishanke, jossa palkkahallinnon palvelusta tehdään yhteinen kaikille Suomen yksiköille.

"Palkkahallinto on ollut yksikkökohtainen asia. Pyryn myötä siirrytään alueelliseen toimintaan, jonka toimintatavat ovat entistä yhtenäisempiä ja tehokkaampia. Tavoitteena on taata yhtä hyvä palvelun laatu kuin tälläkin hetkellä", selventää projektin vetäjä **Mikko Mäki-Tuuri**.

Aluekeskuksia on suunniteltu olevan kolme: Länsi-Suomen alueella Rauma, Keski- ja Pohjois-Suomessa Kaipola sekä Kaakkois-Suomessa Kaukas.

Valintakriteereinä pidettiin muun muassa nykyosaamista, motivaatiota, paikkakunnalla olevia koulutusmahdollisuuksia, nykytilannetta ja tiloja.

"Yksiköt olivat tasavertaisia näihin kriteereihin nähden. Eroa saatiin vasta, kun mietimme, mikä on laskijoiden siirtymisen kannalta vähiten haitallista", Mäki-Tuuri perustelee.

Kajaani on siirtymässä Kaipolan laskentapiiriin jo tänä vuonna, siirtymäsuunnitelmat muiden osalta tarkentuvat myöhemmin kuluvana vuonna.

Visiot haasteellisia

Uudelleenjärjestelyjen myötä palkkahallinnossa joudutaan suunnittelemaan myös tietojärjestelmäasioita.

"Tulevaisuuden tietojärjestelmäkokonaisuus on niin yhtenäinen kuin vain mahdollista", Pyry-projektin teknisestä puolesta vastaava **Martti Keränen** kommentoi. "Uuden järjestelmän pitää toimia osana UPM:n nykyistä laitteisto- ja ohjelmistoympäristöä ja pystyä hyödyntämään sitä. Ajanhallinta ja palkanlaskenta tarvitsevat tietoa useista muista järjestelmistä ja luovuttavat tietoa niihin, mikä merkitsee lukuisten liittymien rakentamista järjestelmien välille."

Haastavimpia ovat Keräsen mukaan yksiköiden tiedonkeruujärjestelmien ja ajanhallinnan välille sekä kunnossapito- ja metsäjärjestelmiin tehtävät liittymät. Ajanhallinta puolestaan on Pyryssä raumalaisittainkin tutun **Timo Jaakkolan** vastuulla.

"Vastuullani on miettiä toimintatapoja, joiden avulla henkilöstön työaikaleimaukset, esimiesten hyväksynnät sekä työajanseuranta kokonaisuudessaan sujuvat mahdollisimman helposti. Yhdessä palkanlaskennasta vastaavan **Minna Tammisen** kanssa pohdimme, millainen on tuleva työnjako yksiköiden ja aluekeskusten välillä."

"Tulevaisuuden visio on, että kaikki kirjaavat työaikansa – tavalla tai toisella", Jaakkola kertoo.

Vihjailu mahdollisuudesta kirjata työaikatietoja kännykällä kuulostaa siltä, etteivät metsurit tai matkamiehetkään enää pääsisi työaikaleimaamisen vaivalta.

"Tietoja käytettäisiin paitsi palkanlaskennan myös läsnäolotietojen lähteenä," Jaakkola kiteyttää.

Jotta kustannustehokkuuden periaate toimisi, virheet tulee kitkeä jo varhaisessa vaiheessa pois.

"Laskentakeskukseen tulevan tiedon tulee olla oikeaa ja ajantasaista. Se vähentää jälkikäteen käytävää paperisotaa ja epävirallista yhteydenpitoa esimiesten ja palkanlaskijoiden välillä. Palkanlaskijoiden on pystyttävä keskittymään ydinosaamiseensa. Palvelukeskuksien myötä toimenkuvan ulkopuolelle jäävä asiointi tulee vähenemään", Mäki-Tuuri kaavailee.

Pyry antaa suuntaviivat

Projekti on tarkoitus jalkauttaa käytäntöön täysimääräisenä seuraavien 2-3 vuoden sisällä. "Tie on pitkä ja kuoppainen, mutta kauppa aina kannattaa..." Mennäänkö Pyryssä lastenlaulun mukaan vai kuinka?

"No ei sentään. Aikataulu on haastava mutta niin on työkin mittava. Tavoitteista ei kuitenkaan tingitä. Pyry antaa suuntaviivat ja yksiköt miettivät puolestaan niitä tehtäviä, mitä yksiköille jää uudessa toimintamallissa", Mäki-Tuuri sanoo.

Kokonaisuudessaan Pyry merkitsee suurta muutosta. Sen yksioikoinen selittäminen on yhtä hankalaa kuin miettiä, mistä projektin nimi tulee. Vaikka kirjaimia Pyry yrittää kuinka avata, loogisuutta ei löydy. Palkkahallinnon yhdistäminen ry on turhan kaukaa haettu ja pyryttäminen istuu huonosti kuvaamaan monivuotista prosessia.

Nimen bongannut Mikko Mäki-Tuuri tietää taustan.

"Epävirallisia versioitakin olisi antaa... mutta virallisen tarinan mukaan olin bussimatkalla – Raumalle itse asiassa – ja selailin kalenteriani. Oli marraskuun 1. päivä, joka on Pyryn nimipäivä. Kun kukaan ei keksinyt parempaakaan, niin Pyry siitä sitten tuli." ■

Palkkahallinnon suunnitellut 3 aluekeskusta:

Länsi-Suomi:
Rauma, Tervasaari, konsernihallinto, Metsä, Raflatac, Rauma Stevedoring

Keski- ja Pohjois-Suomi:
WalkiWisa, Pietarsaari, Kajaani, Jämsänkoski ja Kaipola

Kaakkois-Suomi:
Kaukas, Kymi, Voikkaa, tutkimuskeskus, puutuotetoimiala, Puukeskus

Teksti Tuovi Similä **Kuva** Soile Kärhä

Tieto ja tuki auttavat selviytymään kriisistä

UPM:ssä on menossa yhtiön historian suurin mullistus. Muutokset horjuttavat ihmisen turvallisuuden tunnetta ja voivat johtaa kriisiin. Kriisistä selviytyy, ja se voi olla uuden alku. Jotakin jää taakse, jotakin uutta tulee tilalle.

Ihmiset kokevat ison muutoksen eri tavoin. Toiset selviytyvät työpaikan kriisistä helposti, toiset huonommin. Selviytymiseen vaikuttavat monet tekijät: henkiset ja ruumiilliset voimavarat, taloudellinen tilanne, ihmissuhdeverkosto, työhön sitoutuminen, työmarkkinakelpoisuus, ikä ja yleinen elämänote.

"Aktiivisimmat ihmiset hakevat ratkaisuja, ja ovat heti valmiita aloittamaan uutta. Suurin osa ihmisistä tarvitsee kuitenkin aikaa, ja he ovat odottavalla kannalla. Pieni osa on niitä, jotka jäävät paikalleen, he eivät tiedä mihin ovat matkalla", sanoo Kymin työterveyskeskuksen työterveyspsykologi **Rea Salovaara-Simola**.

Kriisi etenee vaiheittain

Muutos on suurin niiden kohdalla, jotka menettävät työnsä kokonaan. Mitä isompi ja äkillisempi muutos on, sitä enemmän se stressaa. "Ensin tulee sokkivaihe ja lamaantuminen, jossa tapahtunutta ei ymmärretä, tai se kielletään kokonaan. Useimmilla ihmisillä tämä sokkivaihe kestää muutaman tunnin tai päivän", Salovaara-Simola sanoo.

Salovaara-Simolan mukaan kriisi etenee vaiheittain. Ensijärkytyksen jälkeen tulee puolustautumisvaihe, joka voi kestää viikosta neljään viikkoon. Ihminen tuntee ahdistusta, häpeää ja vihaa. Vähitellen useimmat aktivoituvat, ja tilalle tulee tiedon ja perustelujen tahtominen.

Kolmannessa vaiheessa ihminen kohtaa todellisuuden, jolloin tehdään surutyötä. Surun ja masennuksen vaihe kestää tavallisesti muutamista viikoista kuukausiin. Arviointivaiheessa pyritään ratkaisemaan ongelmia, punnitaan uusia valintoja ja mahdollisuuksia, toimintakyky palautuu. Luottamus omiin mahdollisuuksiin on palannut. Tähän vaiheeseen tullaan muutaman kuukauden tai yhden vuoden sisällä.

Ota selvää, säilytä toivo, huolehdi kunnostasi

Salovaara-Simolan mielestä parhaita selviämiskeinoja ovat tietojen saaminen, omien tunteiden näyttäminen ja asiasta puhuminen. "Ikäväkin tieto on parempi kuin epätietoisuus. Kun oma tilanne on selvillä, on mahdollista pohtia vaihtoehtoja ja tavoitteita. Omia tunteita kannattaa käsitellä, eikä niitä pidä peitellä. Täytyy itkeä jos itkettää, ja vihainen saa olla."

Salovaara-Simola neuvoo myös pohtimaan tilannetta omien elämänarvojen ja -tilanteen kannalta. Mitkä muut asiat ovat tärkeitä elämässä? Pysyvätkö ne muuttumattomina? Voiko niiden varaan rakentaa jotakin uutta? Omat ominaisuutesi pysyvät, ihmissuhteesi pysyvät. Säilytä toivo. Mieti, onko kriisissä mitään myönteistä.

Omasta fyysisestä kunnosta ja jaksamisesta on muistettava huolehtia. Moni saa mielihyvää liikunnasta, ja joillekin se on myös oiva keino purkaa aggressioita. Salovaara-Simola neuvoo myös tietoisesti tekemään asioita, jotka ovat ennenkin tuottaneet mielihyvää, oli kyseessä sitten puutarhanhoito, musiikki tai matkustus. Lyhyt, parinkin päivän loma voi tehdä ihmeitä jaksamiselle.

"Fyysinen virkeys edistää myös henkistä hyvää oloa. Kun olemme virkeitä, jaksamme paremmin pohtia omaa tulevaisuuttamme. Ja täytyy muistaa, että muutoksessakin meidän täytyy hoitaa työmme hyvin."

Kriisin mukanaan tuoma stressi voi

Työterveyspsykologi Rea Salovaara-Simolan mukaan on tärkeää, että kriisiin liittyvistä asioista voi puhua jonkun kanssa. Joku keskustelee mielellään ryhmässä, joku toinen mieluimmin vain lähipiirinsä kanssa, ja kolmas taas haluaa purkaa tuntojaan täysin ulkopuoliselle.

Kriisipuhelinpäivystys

Työterveyden oma kriisipuhelinpäivystys sulkeutuu 23.6. alkaen. Palveleva puhelin antaa keskusteluapua joka ilta, puh. 10071.
Mielenterveysseuran ylläpitämä valtakunnallinen kriisipuhelin 020344556 päivystää ma klo 9-22, ti-la klo 9-6 ja su klo 15-22.

aiheuttaa myös fyysisiä oireita: unihäiriöitä, päänsärkyä, erilaisia kipuja. "On hyvä tietää, että nekin kuuluvat voimakkaaseen stressiin, ja yleensä fyysiset oireet häviävät ajan myötä. Muutama uneton yö ei vielä ole vaarallista. Apua kannattaa hakea, jos oireet pitkittyvät", Salovaara-Simola sanoo.

Tue, katso, kuule, ole läsnä

On tärkeää, että kriisiin liittyvistä asioista voi puhua jonkun kanssa. Joku keskustelee mielellään ryhmässä, joku toinen mieluimmin vain lähipiirinsä kanssa, ja kolmas taas haluaa purkaa tuntojaan täysin ulkopuoliselle.

"Olisi hyvä, jos jokainen voisi kokea saavansa tukea myös oman työyhteisönsä muilta jäseniltä. Ketään ei saisi jättää yhteisön ulkopuolelle eikä eristää siitä. On helpottavaa kertoa ajatuksistaan ja tunteistaan muille, ja kuulla vastaavasti muiden kokemuksia. Pelkkä puhuminen keventää omaa taakkaa, ja kannustava viesti joltakin toiselta voi tuoda toivon takaisin."

Muutos on stressaavaa kaikille siinä mukana oleville, myös niille, jotka jäävät työpaikkaansa. Keskinäinen tuki voi olla koetuksella, kun oma selviytyminen on päällimmäisenä. " Tilanteessa, jossa osa joutuu lähtemään, ja osa jää, työpaikalla syntyy helposti kyräilyä ja kilpailua, yhteistyö heikkenee. Jälkeenpäin voi tulla myös syyllisyyden tunteita: miksi juuri minä sain jäädä? On ymmärrettävää, että oma tilanne on lähinnä jokaista yksilöä. Vaikka työyhteisön tuki on tärkeä, jokaisen pitää tehdä omat päätöksensä ilman painostusta", Salovaara-Simola sanoo.

Esimiehet ovat hieman erilaisessa asemassa, ja heiltä pitää voida odottaa tukea kaikissa tilanteissa. "Kokemus voi olla rankka, koska esimiehiä ei ole koulutettu kuuntelemaan toisen ahdistusta ahdistumatta itse. Meillä terveydenhoidossa työskentelevillä se on koulutuksen ja kokemuksen mukanaan tuoma taito. Tästä syystä pidämme Kuusankoskella esimiehille keskustelu- ja tukiryhmiä."

"Elämässä on aina toivoa ja voimme luoda oman tulevaisuutemme. Kun muutoksesta selviää, myös itseluottamus kasvaa. Voimme saavuttaa entistä kestävämmän tasapainon ja uuden elämänvaiheen", Salovaara-Simola rohkaisee. ■

Teksti Nina Salonen **Kuva** Eija Hirvonen

300T-projekti alkoi UPM:ssä kesällä 2005. Tuolloin tavoitteeksi asetettiin, että vuoden 2006 loppuun mennessä löydettäisiin säästöideoita vähintään 300 miljoonan euron edestä.

MUUTOSTEN toimeenpano vaatii pitkäjänteisyyttä

Puukkoja, hanskoja, muttereita, moottoreita, automaatiolaitteita, niiden huoltoa ja paljon muuta. Miten järkevästi tavaroiden hankinta ja palvelujen osto konsernissamme on järjestetty?

Entä millaisilla keinoilla saisimme varastointi kustannuksia karsittua ja ydinosaamisemme tehokkaaseen käyttöön?
300 Together -projektin tiimeissä on etsitty vastauksia viime keväästä lähtien muun muassa näihin kysymyksiin. Nyt keskitytään myös ideoiden toteutukseen.

Projektissa hyväksyttyjen ideoiden toteutus on yhtä tärkeää kuin ideointivaihe. Toiset ideat ovat yksinkertaisia toteuttaa, mutta toisten toimeenpano saattaa kestää kaksikin vuotta.

300 Together -projekti etenee neljän kuukauden mittaisissa jaksoissa, joita kutsutaan aalloiksi. Sinä aikana tiimit kartoittavat konsernin eri yksiköiden ja toimintojen tapoja ostaa palveluja ja raaka-aineita sekä tuottavat toimintatapojen ja kustannusten optimointiin tähtääviä ideoita. Aaltoja on kaikkiaan viisi, joista viimeinen starttaa syyskuussa.

Ideoiden kartoituksen ja hyväksynnän jälkeen alkaa toimeenpanovaihe. Ideoiden toteuttamisesta päättää ja toimeenpanoa seuraa resurssijohtaja **Markku Tynkkysen** luotsaama ohjausryhmä, johon kuuluu eri toimialojen ja toimintojen edustajia. Ohjausryhmä huolehtii, että ideoiden täytäntöönpano sujuu sovitun aikataulun mukaisesti ja säästötavoitteet saavutetaan. Aikaa muutosten toteutukseen on vuoden 2007 loppuun.

Yli puoli miljoonaa tuotenimikettä

Hankintapäällikkö **Iiro Sipi** vastaa yhtenä projektin piloteista toimineen Varaosat ja käyttötarvikkeet -tiimin ideoiden toteutuksesta. Muutosten toimeenpano on todennäköisesti projektin työläimpiä hankkeita. Tavoitteena on saavuttaa yhteiset, konserninlaajuiset toimintatavat varaosien ja tarvikkeiden hankinnoissa.

Tuotenimikkeitä on kaikkiaan reilu puoli miljoonaa, joukkoon mahtuu kaikkea työsuojelutarvikkeista automaatio- ja sähkötarvikkeisiin. Joka yksiköllä on omat toimittajansa, varastonsa, hankintatapansa ja tuotteensa. ”Meillä on konsernissa lukuisia

Muuan muassa paperikoneiden jauhimet kuuluvat Markku Rossin työlistalle.

Materiaalipäällikkö **Markku Rossi** on prosessilaitteiden (Production Machinery) huoltoja ja varaosahankintoja selvittävässä ryhmässä. Meneillään olevan neljännen aallon yhteen 18 tiimistä osallistuu Kuusankoskelta myös toinenkin henkilö, ostaja **Kari Kekki**, joka on toimistotarviketiimissä.

Ryhmästä puhuttaessa on kyse kategoriatiimeistä (Category Team). Jokainen idea kuuluu jollekin kategoriatiimille. Yhdellä tiimillä on yleensä useampia ideoita selvitettävänä.

Prosessilaiteryhmässä haetaan päälaitteiden huolloissa mahdollisia säästökohteita. Tarkastelun piiriin kuuluvat päälaitteet alkaen tuotantoprosessin alkupään massankäsittelyn laitteista, lajittimista, suotimista, jauhimista aina

300T-projekti Kuusankoskella

300T-projektissa on viisi neljän kuukauden aikajaksoa, ns. aaltoa, joista neljäs alkoi toukokuussa.

Kymiltä on ollut mukana edustajia joka ’aallossa’, joista ensimmäisten ryhmien ideat ovat jo ennättäneet toteutua tai ovat toteutusvaiheessa. Kymillä säästöideoita on kertynyt tähän mennessä yli 90, joista toteutunut lähes kolmannes. Osa ideoista toteutetaan yhteistyössä konsernitoimintojen kanssa ja osa Kymi-kohtaisesti.

*Varastopäällikkö **Jukka Lindén** (oik.) on auttanut Iiro Sipiä kartoittamaan Kaukaan mekaanisten varaosien ja tarvikkeiden valikoimaa.*

eri tuotenimikkeitä esimerkiksi puukoille. Tuotteiden hankintahinnat vaihtelevat merkittävästi eri toimittajien välillä ja toimittajien kirjo on melkoinen. Siinä on selvä parantamisen paikka. Jos otamme konsernitason ostovoiman käyttöön, saamme selviä hankintaetuja", Sipi summaa.

Toimittajat ja yhteistyökumppanit valitaan konsernin tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti. Valintaan vaikuttavat toimittajan yksiköiden kattavuus, tuotevalikoima ja sitoutuminen kustannusten alentamiskehitykseen. "Yhteistyöstä hyötyvät molemmat osapuolet, kun ostovoima moninkertaistuu." ■

Teksti ja **kuva** Irma Niemi

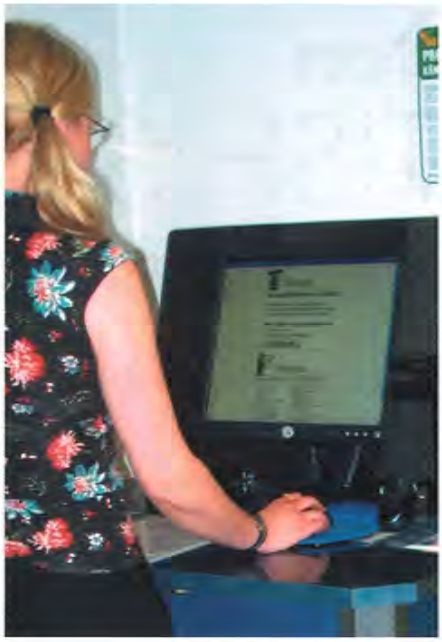
jälkikäsittelyn laitteisiin kuten kalantereihin, rullaimiin ja leikkureihin. "Parasta aikaa on menossa perustietojen keruu laitteista ja niiden kolmen viimeisimmän vuoden ajalta kertyneistä kustannuksista" kertoo Markku Rossi. "Tavoite on saada mahdollisimman hyvät perustiedot laitteen kokonaiskustannuksista koko sen elinkaaren ajalta," hän kertoo. Kun tiedot on saatu kerättyä, ne vedetään yhteen ja analysoidaan jatkotoimenpiteitä varten. Ne ajoittuvat loppukesään ja alkusyksyyn.

Prosessilaiteryhmän säästötavoitteeksi on asetettu 10 prosenttia vuosittaisista kunnossapito ja huoltokustannuksista. ■

Teksti Irma Niemi **Kuva** Soile Kärhä

VIRRAT PUROIKSI -hanke kiinnosti

Kevään Virrat puroiksi -hanke onnistui. Alkoholin käytön testipisteet kiinnostivat, ja Audit-testi tehtiin teemaviikoilla 860 kertaa.

Kuusankosken tehtailla kokeiltiin keväällä uudenlaista tapaa alkoholinkäytön ja sen ongelmien havaitsemiseksi ja ennaltaehkäisemiseksi. Ihmiset saattoivat testata itsensä netissä tai työpaikalla olevalla testipäätteellä. Testitulosten perusteella oli mahdollisuus omatoimiseen muutoksen hakuun tai saada apua työterveyshuollon ammattilaisilta ja tukiryhmiltä.

"Testaukseen asennoiduttiin myönteisesti ja keskustelua heräsi runsaasti. Voidaankin sanoa, että kokeilussa onnistuttiin yli odotusten. Yksi onnistumisen mittareista on se, että saatiin ihmiset keskustelemaan aiheesta alkoholi ja pohtimaan omaa suhdettaan alkoholin käyttöön. Testipistekokeilussa korostettiin luottamuksellisuutta ja sitä, ettei testin tehneiden tietoja voi jälkikäteen tunnistaa. Lisäksi monelle oli tärkeää, ettei testipiste ole yhteydessä työterveyshuollon eikä A-klinikan tietojärjestelmään", toteaa projektisuunnittelija **Arja-Maarit Rokka** Kuusankosken A-klinikalta loppuraportissaan.

"Vakioannokset tuntuivat olevan vieras käsite, ja siihen tarvittiin opastusta. Samoin viikko- ja kerta-annosrajat olivat monelle tuntemattomia. Monet kyselivät a-klinikasta ja sen toiminnasta, koska sitä ei tunnettu", hän jatkaa.

Testinteko onnistuu vieläkin

Myös johtava työterveyshoitaja **Leila Kallio** Kymin työterveyskeskuksesta toteaa, että saatu palaute on ollut myönteistä. Työterveydessä pohditaankin hankkeelle jo jatkoa. Kymin ja Voikkaan tehtaalla työskenteleville tehdään kesäkuussa vielä palautekysely hankkeesta.

"Lomakkeen voi edelleen käydä täyttämässä netissä, ja työterveyskeskuksen testipiste on käytössä koko kesän ajan" Kallio huomauttaa.

Virrat puroiksi -teemaviikot olivat 24.4.–5.5.2006. Alkoholin ja sen käyttöön liittyviä teemoja oli kuusi ja niihin saattoi tutustua intranetissä olevan linkin kautta. Lisäksi kaksi sähköistä testipistettä oli sijoitettu Voikkaan henkilöstöravintola Mansonkiin ja Kymin työterveyskeskukseen.

Testipisteissä voi tehdä Audit-testin, joka mittaa alkoholin käytön riskejä. Työterveyskeskuksessa testi tehtiin 278 kertaa ja Mansongissa 315 kertaa. Testin saattoi tehdä myös kotona internetin kautta. Kaikkiaan Audit-testin teki teemaviikoilla 860 henkilöä. Testin suorittamisesta annettiin kaikille henkilökohtainen palaute ja t-paita. ■

Teksti ja **kuva** Marja Rossi

Kuvassa historiikkityöryhmä: Tapio Koskinen, Ilmari Jokinen, Maarit Lahtinen, Irma Ojala, Kalevi Pahkala ja Juhani Haapala. Eturivissä (oikealta lukien) hymyilevät ryhmän apujoukot eli historian opiskelija Matti Roitto, graafisen suunnittelun opiskelija Mari Laaksonen ja yhteisöviestinnän opiskelija Anita Heikkinen.

Ammattiosaston 100-VUOTISHISTORIIKKI ilmestyi

Paperiliiton Kuusankosken osasto 19:n historiikki julkaistiin 21. kesäkuuta Koskelassa. Patruuna-ajasta Euroopan reunalle -teos kertoo ammattiosaston tarinan vuodesta 1906 tähän päivään – sitoen paikalliset tapahtumat Suomen historiaan, kulloinkin vallinneeseen yhteiskunnalliseen tilanteeseen sekä paperiteollisuudessa tapahtuneisiin muutoksiin. Historiikin erilaiset osiot perehdyttävät lukijan myös osaston tiedotus-, vapaa-aika-, tasa-arvo- ja kulttuuritoimintaan, ja tekstiä elävöittävät valokuvat, asiakirjat sekä aikalaisista kertovat henkilökuvaukset.

"Kyseessä ei ole irrallinen katsaus osaston menneisyyteen, vaan teos peilaa laajemmin Suomessa tapahtunutta kehitystä. Ihmiset tekevät historiaa, ja he tekevät oikeita, mutta myös vääriä ratkaisuja. Pääkohtiin osaston historiassa kuuluvat muun muassa alkuvuosien lakot sekä vuonna 1907 solmittu ensimmäinen paikallinen työehtosopimus. Kansalaissodan jälkeen toiminta oli hiljaista 50-luvulle asti, mutta 60- ja 70-luvulla mahdollisuus paikalliseen vaikuttamiseen lisääntyi huomattavasti luottamusmiesjärjestelmän ja työehtosopimusten myötä. 80-lukua puolestaan värittivät koneuudistukset ja rakentaminen Kuusaanniemeen", kirjan päätoimittaja **Ilmari Jokinen** tiivisti julkistamistilaisuudessa.

"Viimeaikaisista tapahtumista merkittävin on ollut Kymin strategian uudistaminen vuosina 1998 - 2002. Nyt elämme tätä päivää vaikeine haasteineen. Osasto 19 on edelleen osa suomalaista yhteiskuntaa ja sidoksissa nykyiseen, globaaliin markkinatalouteen", Jokinen jatkoi.

Viisivuotinen urakka

Historiikin kokoamista varten perustettiin vuonna 2001 työryhmä, johon kuuluivat Ilmari Jokisen lisäksi **Juhani Haapala**, **Tapio Koskinen**, **Maarit Lahtinen**, **Irma Ojala** ja **Kalevi Pahkala**. Tuekseen ryhmä sai matkan varrella useita avustajia sekä opiskelijoita Kymenlaakson ammattikorkeakoulun viestinnän ja Jyväskylän yliopiston historian koulutusohjelmista.

"Pyrin säilyttämään kirjoittajien äänet tekstin taustalta: puhekielisyyden, murreilmaukset, joskus jopa kirosanat", tekstin muokkaamisesta ja kieliasusta vastannut **Anita Heikkinen** kertoi.

Kirjan pohjana käytettiin **Pentti Vätön** toimittamia osaston 80- ja 90-vuotishistoriikkeja.

Merkittävä perintö tuleville sukupolville

Julkistamistilaisuudessa ammattiosaston nykyinen puheenjohtaja **Paavo Pesonen** kiitti kaikkia historiikin teossa auttaneita. "Historian tallentaminen on merkittävä perintö meille nuoremmille ja tuleville sukupolville. Erityisen arvokkaita ovat iäkkäiltä jäseniltä saadut tiedot; ilman kertomuksia heidän itse kokemistaan tapahtumista ja nuoruudessaan kuulemista tarinoista olisi käsitys ammattiosaston alkuvaiheista jäänyt varsin vajavaiseksi", Pesonen sanoi.

"Haluan kiittää myös taloudellisia tukijoitamme Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiötä sekä UPM, Kymiä. Tuen ansiosta pystymme lahjoittamaan teosta varsin laajasti muun muassa kirjastoille ja yhteistyökumppaneille", hän jatkoi.

388-sivuisessa teoksessa paperina on tietenkin käytetty osaston jäsenten itse valmistamaa, Kymin PK 7:n bulkkimattaa. Jäsenet voivat ostaa historiikin ammattiosaston toimistolta ja muut Kirjasavisesta Kuusankoskelta.

Teksti Irma Niemi **Kuva** Soile Kärhä

Raimo Särkelä ja Aki Kohonen jakoivat kaikille rakennusosastolaisille henkilökohtaiset suojalasit. Onnitteluvuorossa Kari Tammelin, takana Kari Tuominen ja Seppo Rantanen.

Koulutus ja asioiden esilläolo alkavat näkyä

Kuusankoskella tapaturmissa myönteinen kehitys

Kevään tapaturmien määrän ja sairaspäivien kehitys on ollut Kymillä alkuvuonna hyvä. Viimeisimmän tilaston mukaan Kymillä on sattunut 36 tapaturmaa, joista on aiheutunut 230 sairauspäivää. Vastaavana aikana viime vuonna luku oli 41 ja niistä aiheutuneita sairaslomapäiviä 280. Kehitys näyttää suotuisalta myös konsernitasoisessa tarkastelussa. Hieno- ja erikoispaperit toimialan työpaikkatapaturmataajuutta vertailtaessa Kymi on nyt toimialan keskitasolla, kun se vuosi sitten oli tilaston viimeisenä.

Hyvään kehitykseen on suojelupäällikkö **Tuomo Lindénin** mukaan vaikuttanut selkeästi se, että työturvallisuusasioita on pidetty enemmän esillä niin koulutuksen, tiedottamisen kuin työpaikkakiertojen keinoin.

Työturvallisuuskorttikoulutuksiin osallistui tehtaan lähes koko henkilökunta. Kymillä kouluksessa kävi 92 prosenttia henkilöstöstä ja Voikkaalla 95 prosenttia. Lisäksi koulutusta on järjestetty työsuojeluasiamiehille, ja esimieskoulutuksiin on turvallisuus sisältynyt luonnollisena osana. Työsuojeluhenkilöstö on kiertänyt osastoilla ja työmailla aikaisempaa enemmän.

”Pikku hiljaa osastoilla on alettu kiinnittää enemmän huomiota näihin asioihin. Tärkeää on, että edes yhtenä päivänä istahdetaan ja palautetaan mieleen turvallisuusasiat. Mikä parasta puutteisiin myös tartutaan paremmin”, hän sanoo.

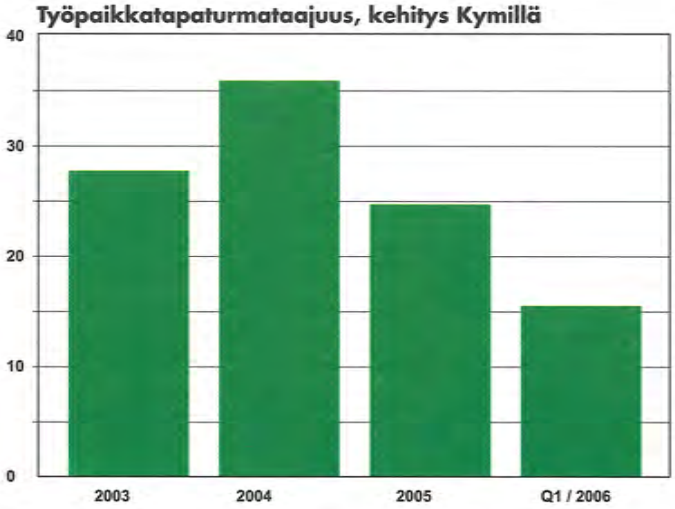
Hän uskoo, että oma vaikutuksena asioiden eteenpäin menoon on myös sillä, että tehtaanjohdon tiedonsaantia tapaturmista ja vaaratilanteista on parannettu. Esimerkiksi osaston linjajohto saa aina tiedon alueellaan sattuneista vaara- ja tapaturmatilanteista.

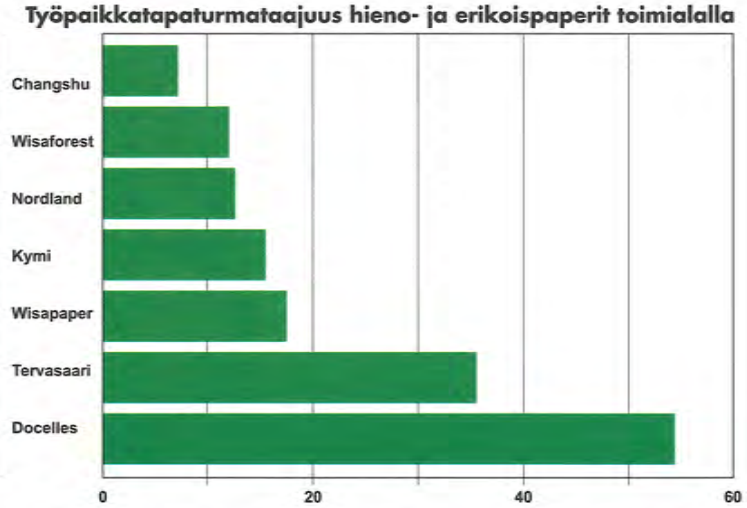
0-tapaturmista on hyviä esimerkkejä niin Kymillä kuin Voikkaallakin. Niistä mainittakoon, että toukokuussa olleessa sellutehtaan mittavassa soodakattilaremontissa ei kirjattu yhtään tapaturmaa. Voikkaan rakennusosastolla juotiin toukokuussa kahvit 752 tapaturmattoman päivän kunniaksi.

Jokainen voi tehdä vaaratilanneilmoituksen

Työpaikkojen vaaratilanteiden esiin saaminen on tärkeää. Kuusankoskella vaaratilanneilmoituksia tulee edelleenkin liian vähän tietoon. UPM Turvallisuustoiminta –tietokantaan voi jokainen kirjata huomaamansa vaaratilanteen. Tietokanta löytyy KuusankoskiNetistä Suojelu-sivustolta. Vaaratilanneilmoitusta tehtäessä henkilön tulee olla kirjautuneena intranetiin.

”Osaamisen ei tarvitse olla kynnys vaaratilanneilmoitukseen. Apua varmasti saa suojeluosastolta tai oman osaston työsuojeluasiamieheltä”, Tuomo Lindén sanoo.

Vähintään yhden päivän poissaoloon johtaneiden työpaikkatapaturmien lukumäärä / 1 milj. työtuntia vuoden 2006 ensimmäisellä neljänneksellä

(Oik.) Tuomo Lindén sai kunnian kiinnittää Suomen Palopäällystöliiton harvinaisen Tuliristin Jouko Kääriäisen rintamukseen.

Teksti Maria Rossi

Tehdaspalokunnan haasteina KOULUTUS ja YHTEISTYÖ

”Sen olen neljänkymmenen tehdaspalokuntavuoden aikana oppinut, että huolellisesta työskentelystä ja korkeatasoisista laitteista huolimatta onnettomuuden mahdollisuus on aina olemassa”, teollisuuspalopäällikön tehtävistä kesäkuussa eläkkeelle siirtyvä **Jouko Kääriäinen** toteaa. Konkari näkee tehdaspalokuntatyön haasteina korkean koulutustason ylläpitämisen, onnettomuuksien ennaltaehkäisyn, virhehälytysten vähentämisen sekä eri palokuntien yhteistyön kehittämisen. Paljon on jo saatu aikaan, mutta aina löytyy myös parantamisen varaa.

Hyvä esimerkki jatkuvasta parantamisesta on virheellisten hälytysten määrä Kymillä. Hälytysmäärät ovat laitteiston kehittämisen ansiosta laskeneet vuosittain: vuonna 2002 hälytyksiä oli kaikkiaan 110 ja viime vuonna enää 53. ”Virhehälytysten vähentämiseksi on työskenneltävä jatkuvasti, sillä ne aiheuttavat turhia kustannuksia, herättävät epäluottamusta laitteistoa kohtaan ja ovat myös palomiesten kannalta kiusallisia”, Kääriäinen perustelee.

Tällä hetkellä erityisen ajankohtainen kehityskohde on tehdaspalokuntien ja Kymenlaakson pelastuslaitoksen välinen yhteistyö. ”Kymin täytyy nyt tiivistää entisestään yhteistyötä lähialueen vapaapalokuntien kanssa, sillä jatkossa mahdollisen suurpalon sattuessa onnettomuuspaikalta tulee puuttumaan Voikkaan tehdaspalokunnan 20 - 30 miehen sammuttajajoukko. Vapaapalokuntien olisi tutustuttava tehdasalueeseen ja sen riskikohteisiin entistä paremmin sekä myös osallistuttava tehdaspalokunnan suurimpiin harjoituksiin”, Kääriäinen sanoo. ”Jos onnettomuus tapahtuu, sammutusyksiköitä saapuu paikalle paljon eikä sujuva yhteispeli onnistu, ellei sitä ole etukäteen harjoiteltu”, hän jatkaa.

Kuusankoskella asenteet kohdallaan

Jouko Kääriäinen korostaa, että henkilökunnan alkusammutus- ja tulityökoulutuksiin sekä yleensäkin onnettomuuksia ennaltaehkäisevään työhön on panostettava herkeämättä. Vastuu siitä ei ole pelkästään palokunnan, vaan asian tärkeys on sisäistettävä yrityksen paikallisjohdossa ja koko organisaatiossa.

”Voikkaa toimi edelläkävijänä ryhtyessään 1992 järjestämään henkilökunnalleen laajamittaista tulityökoulutusta. Kattotulityöt ovat suuri riski, ja sen vuoksi niitä tehdessä turvallisuusasioiden tulee olla kunnossa. Kuusankosken tehtailla asenteet ovat olleet kohdallaan. Esimerkiksi Voikkaan rakennusosaston kanssa nämä asiat toimivat aina kiitettävästi ja hyvällä yhteistyöllä saimme ulkopuolisten yritysten henkilöstönkin noudattamaan turvallisuusmääräyksiä”, Kääriäinen kertoo.

Teollisuuspalopäällikön tärkeimpiin tehtäviin on kuulunut palokuntahenkilöstön koulutustason – ja myös palokuntahengen – pitäminen mahdollisimman korkeana. Tässäkin asiassa Kääriäinen näkee yrityksen paikallisjohdon asenteet merkittävänä tekijänä.

”Kymillä ja Voikkaalla ei koskaan ole valitettu liiallisesta koulutuksesta, vaan oman palokunnan tärkeys on ymmärretty. Siitä kiitos työnantajalle! Kuusankoskella tehdaspalokuntien henkilöstön koulutustaso on tällä hetkellä äärimmäisen hyvä ja uskon, että sellaisena se myös tullaan pitämään.”

Kilpailutoiminta opettajana ja innoittajana

Jouko Kääriäisellä on takanaan ansiokas taival Kuusakosken tehtaiden vahingontorjunnan, paloturvallisuuden ja tehdaspalokuntatyön kehittämisessä. Yhtenä palokuntauransa merkittävimmistä osa-alueista Kääriäinen pitää kilpailutoimintaa, johon hän osallistui aktiivisesti neljännesvuosisadan ajan.

”Nimenomaan Jehumalja-kilpailujen kautta innostuin palokuntatyöstä ja menestys kilpailujen erilaisissa matemaattisissa osioissa herätti myös ajatuksen teknillisistä lisäopinnoista ammattikoulun jatkoksi”, vuonna 1965 palokuntaan liittynyt Kääriäinen muistelee.

”Kilpailutoiminta eri muodoissaan on palomiehille erinomaista koulutusta, sillä

joukkueessa mukana olevat henkilöt opiskelevat kilpailuja varten runsaasti paloalan tietoutta. Toiminnalla on tärkeä merkitys tulevaisuudessakin."

Kääriäisen työ PK 18:n korjausmestarina vaihtui palo- ja vartiopäällikön tehtäviin 1990, kun Voikkaan ja Kymin suojeluorganisaatiot erkanivat. Yhdessä silloisen esimiehensä **Martti Kokon** kanssa Kääriäinen ryhtyi kehittämään aktiivisesti Voikkaan tehtaan paloturvallisuutta, ja vuonna 1995 tehdaspalokunta saikin valtakunnallista tunnustusta, kun Teollisuusvakuutus myönsi sille turvallisuuspalkinnon. "Pidän tunnustusta suuressa arvossa, sillä siitä päätti arvovaltainen raati ja olimme tehneet sen eteen runsaasti työtä", Kääriäinen sanoo.

Hänelle on myönnetty uransa aikana myös useita henkilökohtaisia tunnustuksia, tuoreimpana Suomen Palopäällystöliiton tuliristi Kymin ja Voikkaan tehdaspalokuntien 100-vuotisjuhlassa toukokuussa. Kääriäinen toimi Palopäällystöliiton Teollisuusjaoston johtokunnassa 1990 – 1997 ja Palopäällystöliiton liittohallituksessa 1998 - 2002.

"Työssä onnistumisen kokemukseen ovat vaikuttaneet hyvät työtoverit ja hyvä työyhteisö, sillä tulokset syntyvät yhteistyöllä. Eläkkeelle lähtemistä helpottaa se, kun tietää, että vastuun voi jättää nuorille, ammattitaitoisille miehille. Luonnollisesti pitkän uran päättyminen tuntuu haikealtakin ja työtovereita tulee ikävä. Työpaineista ja yöhälytyksistä luovun kuitenkin hyvillä mielin", Kääriäinen toteaa. Hänen suunnitelmiinsa tästä eteenpäin kuuluvat muun muassa veljen kesämökin laajennustyöt sekä matkustelun innoittamat englanninkielen opinnot. ■

Kuvassa Ahti Kärki luovuttamassa Suomen Pelastusalan keskusjärjestön ansioristejä Jari Kinnuselle, Ari Mäkiselle ja Leo Puljavalle.

Palokuntajuhlassa muistettiin ansioituneita palomiehiä ja palopäällystöä

Kymin ja Voikkaan tehdaspalokuntien 100-vuotisjuhlaa vietettiin "perhepiirissä" 13.5. Koskelassa. Mukana oli tehdaspalokuntien henkilöstöä puolisoineen sekä ilahduttavan paljon myös palokuntatyön veteraaneja.

Illan pääohjelmaksi juhlassa muodostui ansioituneiden palomiesten ja palopäällystön palkitseminen.

Huomionosoitukset:
Suomen Palopäällystöliitto, tuliristi:
Jouko Kääriäinen

Suomen Palopäällystöliitto, ansioristi:
Santtu Aitala, **Perttu Kero**, **Jarmo Kontkanen**, **Reijo Pehkonen** ja **Jaakko Sutela**.

Suomen Pelastusalan keskusjärjestö, ansioristi:
Jari Kinnunen, **Ari Mäkinen** ja **Leo Puljava.**

Kaakkois-Suomen Pelastusalanliitto, ansioristi: **Juha Laakso**, **Hannu Monthan**, **Veijo Niemi**, **Juha Rötkö** ja **Juha Skyttä**.

Suomen Palopäällystöliitto, ansiomitali: **Heikki Hilden**, **Pertti Liukka**, **Juha Rautio**, **Jukka Savurinne** ja **Timo Vesa**

Suomen Pelastusalan keskusjärjestö, ansiomitali: **Jarmo Aalto**, **Joni Höijer**, **Markku Forsström**, **Ari Leppänen**, **Jouni Luoranen**, **Raimo Mäkinen**, **Martti Mäkynen**, **Juhani Nevalainen**, **Reijo Niemi**, **Pentti Nikander**, **Pertti Ruttonen** ja **Markku Vaitinen**.

Kaakkois-Suomen Pelastusalanliitto, ansiomitali:
Petri Askola, **Ismo Kamesaki**, **Mikko Mannari**, **Tarmo Ristola**, **Tapio Saarinen** ja **Vesa Volanen**.

Sammuttajaplaketti: **Ari Vanhatalo** ja **Vesa Värri**

Huomionosoitukset luovutti Kaakkois-Suomen Pelastusalanliiton toiminnanjohtaja **Ahti Kärki**.

Tehdaspalokuntien juhlanäyttelyyn voi tutustua 14.8. asti Kuusankoskella Kalliosuojan tiloissa (Palomuseo).

KYMIN OSAKEYHTIÖN 1872 1972 100-VUOTISSÄÄTIÖ

Säätiön tuella tavoitteisiin

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö jakaa vuosittain huomattavan summan apurahoja ja stipendejä yksityisille henkilöille, yhdistyksille sekä tukee erilaisia projekteja. Mm. Kymenlaakson psykiatrinen sairaala ja Kuusankosken aluesairaala vastaanottivat 22. toukokuuta säätiön apurahan 28 000 euroa potilasviihtyvyyden edistämiseen.

100-vuotissäätiö palkitsi Kone 17 -dokumenttielokuvassa mukana olleita voikkaalaisia Oiva Toikan linnulla Voikkaan klubilla 6. kesäkuuta järjestetyssä päivällistilaisuudessa. Kuvassa vas. Kari Iiskola ja Vili Saksa. Taustalla säätiön asiamies Stig-Olof Lindholm.

100-vuotissäätiö tuki valtakunnallista lastennäytelmäkirjoituskilpailua, jonka Työväen Näyttämöiden Liitto r.y. käynnisti 19.5.2005 Kuusankoskella Kansainvälisen Lasten Teatteritapahtuman yhteydessä. Palkinnot jaettiin Kuusankoskitalolla 19.5. Kuvassa oik. kilpailussa palkittu vantaalainen Jonna Nummela, TNL:n toiminnanjohtaja Eeva-Sisko Artel ja 100-vuotissäätiön hallituksen varapuheenjohtaja Reino Grönlund.

Teksti Ulla Parikka **Kuva** Soile Kärhä

"Suosittelen kaikille oman itsensä kehittämistä. Se tuo mukanaan varmuutta, uusia näkökulmia ja piristystä arkipäivän rutiineihin."

Opiskellen saa uusia näkökulmia ja lisää ymmärrystä

"Yo-merkonomin tutkinnon jälkeen ajattelin 'joskus myöhemmin' jatkaa korkeakoulututkintoon asti. Olin aina miettinyt kauppakorkeakoulua yhtenä opiskeluvaihtoehtona", muistelee henkilöstön kehittäjä **Tiina Lakimo** opiskelunsa alkuvaiheita. Hän alkoi opiskella työnsä ohessa kauppatieteitä Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa vuoden 2002 syksyllä ja valmistui kuluvan vuoden alussa kauppatieteiden maisteriksi.

Opiskelu sujui hänen mielestään odotettua helpommin. "En ottanut opiskelusta liikaa paineita ja tenttiin valmistauminen oli joskus ajanpuutteesta johtuen vähäisempää kuin olisin halunnut. Kauppatieteet ovat hyvä pohja liiketalouden ymmärtämiseen ja Joensuun yliopistoon suoritettu työ- ja organisaatiopsykologian approbatur keskittyi ihmisten vuorovaikutukseen ja muutoksenhallintaan", Tiina toteaa.

Perhe suhtautui pääosin positiivisesti. "Niko-poika kyllä huomautti, että olen alkanut vaatia häntä ja siskoaan tekemään enemmän kotitöitä ja siivoamaan omia jälkiään, eikä meillä enää leivota mitään." Oman aikansa kolme ja puolivuotinen opiskelu vei, ja se aika oli perheeltä pois.

Tiinan harrastuksiin opiskelu vaikutti siten, että hän joutui jättämään jumppa-ryhmän ohjaamisen ensimmäisenä opiskeluvuotenaan, mutta toisena lukuvuotena opiskelurytmin vakiintuessa hän taas jatkoi sitä. "Liikunta jäi muutenkin vähemmälle kuin ennen opiskelua. Ei ollut aikaa."

Tiina sai mielestään opintojen myötä hyvän kokonaisnäkemyksen, miten talousmaailma toimii. Taseet, tuloslaskelmat, ROI ja osakemarkkinat tulivat tutuiksi. Työ- ja organisaatiopsykologia antoi ymmärrystä siitä, miten tärkeää on, että organisaatiota johdetaan hyvin ja ihmisten välillä yhteistyö sujuu. Loppupeleissä kaikki vaikuttaa yrityksen tulokseen.

Moniin paikkoihin on pääsyvaatimuksena korkeakoulututkinto, joten tulevaisuudessa se ei ole esteenä uusien työtehtävien hakemiseen. "Tällä hetkellä pidän työstäni henkilöstön kehittämisen parissa", Tiina toteaa. Hän haluaisi vielä jatkaa opiskelua työ- ja organisaatiopsykologiassa eteenpäin.

Tiina sai opiskeluunsa tukea Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiöltä. "Säätiön rahallinen tuki on mahdottoman hieno asia. Se helpotti opintojen jatkamista, koska opiskelin erityisesti työn ohessa opiskeleville suunnitellussa Kati 7 -ryhmässä. Lukukausimaksut olivat aika kalliit."

"Suosittelen kaikille oman itsensä kehittämistä. Se tuo mukanaan varmuutta, uusia näkökulmia ja piristystä arkipäivän rutiineihin." ■

Stipendit 2006

Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö jakoi vuoden 2006 stipendeinä Kymenlaakson kouluille yhteensä 14 910 euroa.

500 ja 150 euroa
UPM-Kymmene Oyj teollisuusoppilaitokset: Lappalainen Samuli, Lehtonen Jari, Tihilä Ville.

200 euroa
Kymenlaakson Ammattikorkeakoulu: Hasu Laura, Juutilainen Tomi, Pekkanen Marko, Posti Antti, Pöntinen Markus, Väänänen Laura. Kouvolan seudun ammattiopisto, ammattikoulu, Kuusankoski: Hatvala Teppo, Huikko Jonne, Kotiranta Juha-Matti, Lähde Timo. Ylioppilastutkinnon suorittaneet Iitin lukio: Mamia Johannes, Karhulan lukio: Vahtola Satu-Maaria, Kouvolan yhteiskoulun lukio: Elojärvi Maria, Sani Kaisa, Haminan lukio: Purho Minna, Salonen Marleena, Langinkosken lukio: Liukkonen Laura, Kotka Svenska Samskola: Lindroos Andreas, Kotkan Lyseon lukio: Halme Iisa, Elimäen lukio: Vainio Laura, Kouvolan iltalukio: Sallinen Perttu, Valkealan lukio: Penttilä Timo, Virolahden lukio: Pärty Miro, Voikkaan lukio: Valjakka Nina, Kouvolan Lyseon lukio: Korppi Miika, Uggeldahl Sanna, Anjalankosken lukio: Simpura Anni.

100 euroa
Kouvolan seudun ammattiopisto, Sosiaali- ja terveysalan oppilaitos, Kuusankoski: Koskinen Outi, Loog Helge, Nikula Heli, Perätalo Minna. Lukion 1. ja 2. luokat, Voikkaan lukio: Tirkkonen Taru.

50 euroa
Peruskoulu, yläasteet Valkealan yläaste: Koso Tommi, Nieminen Kati. Elimäen yläaste: Solje Eino, Sorvo Nelli. Kouvolan yhteiskoulun yläaste: Hyyryläinen Risto, Mölsä Anni. Hirvelän koulu: Eronen Ellinoora, Lehtonen Mikki, Lindberg Antti, Metso Olli. Iitin yläaste: Rannisto Anna, Vornanen Pasi. Ruotsulan koulu: Lehtonen Emilia, Myllylahti Miia, Pulsa Harri, Voima Mikko. Inkeroisten yhteiskoulun yläaste: Mallat Atso, Niemi Tuomo. Urheilupuiston koulu: Huohvanainen Tanja, Pienimäki Jenni. Myllykosken yhteiskoulu: Laamanen Henri, Raskinen Antti.

30 euroa
Peruskoulu, ala-asteet Pilkanmaan koulu: Vesa Saku. Svenska skolan: Kurki Joel. Keskustan koulu: Koski Joose, Nykänen Pekka, Salenius Toni. Tähteen koulu: Pyysaari Olli. Voikkaan koulu: Irtola Eemeli. Tähteenkadun koulu: Hakkarainen Milja. Viialan koulu (15 e): Natunen Petri, Ruhtinas Christian. ■

Keraamikko Elsa Hulkkonen opettaa kolmatta vuotta Korian koulun kuvataidekoulussa..

Tuulia Koskinen harrastaa ratsastuksen ja urheilun lisäksi taiteita mm. akvarelli- ja savitöitä. "Ateneumin matkalla sain hyviä ideoita eri tekniikoista, kuten värien käytöstä varjostuksessa."

Teksti ja **kuvat** Eila Kylliäinen

Korian kuvataidekoulu pääsi ATENEUMIN MATKALLE apurahan turvin

"Kerran viikossa Elimäen Töyrylässä kokoontuvassa kuvataidekerhossa saamme opettajalta aiheen teoksille. Lisänä oma mielikuvitus niin siitä se lähtee työ käyntiin, toteaa **Tuulia Koskinen**, jonka mieluisinta aluetta ovat akvarelli ja lyijykynätyöt.

Äiti on kannustanut tytärtään taiteiden tielle siitäkin huolimatta, että piirtoalustana ovat kotona vuosien varrella toimineet lähes kaikki materiaalit lattiasta lähtien.

Taideharrastus on Tuulian mielestä edullinen, koska sitä voi harrastaa myös kotona. Lisäksi pienimuotoisella kaupankäynnillä sukulaisten ja äidin kanssa saa peitettyä materiaalikuluja.

"Ateneumin matkalla sain hyviä ideoita eri tekniikoista, kuten värien käytöstä varjostuksessa. Siellä oli hienoja patsaita ja tauluja joiden taustoista kerrottiin hyvin ja Amor-patsas oli aivan ihana", kertoo Tuulia.

"Ateneumin matkaan valmistauduimme pitkin kevättä tutustumalla Suomen kultakauden taiteilijoihin **Helene Schjerfbeckin**, **Hugo Simbergin** ja **Akseli Gallen-Kallelan** tuotantoon. Ryhmätyö tehtiin Simbergin Haavoittuneesta enkelistä, ja nuoret havaitsivat, ettei kirjoissa enkelin väritys ollut suinkaan samanlainen, kuin aidossa maalauksessa", kertoo opettaja **Elsa Hulkkonen**.

Jos mennessä puheenaiheet pyörivät karamellien ja eväiden ympärillä, niin paluumatkalla keskusteltiin taulujen koosta ja värimaailmasta. Yhtä vaikuttuneita näkemästään olivat myös matkalla valvojina toimineet aikuiset joista useimmalle reissu oli ainutkertainen.

"Olen saanut apurahoja aikaisemmin omaan näyttelyyn ja viime keväänä teimme aikuisryhmän kanssa reissun Mikkeliin, jossa tutustuimme puupolttoon. Tämä apuraha on aivan mahtava mahdollisuus", tuumii Elsa.

Elimäen kuvataidekoulu on kolmevuotinen ja mukaan mahtuu noin 12 oppilasta. "Mielestäni emme kouluta taiteilijoita vaan pyrimme antamaan lapsille elämän eväitä ja hyvän harrastuksen. Kyllähän siitä ammattikin monille tulee, sillä kuva liittyy kaikkeen nykyajan toimintaan, kuten graafiset suunnittelijat, nettisivut ym. Alue on laaja", toteaa Elsa Hulkkonen lopuksi.

Keskiaikaseura Miehonlinna r.y. sai apurahaa suvijuhlien järjestämiseen. Tässä harjoitellaan rottinkimiekkailua Marskinkadun varrella, vasemmalla Lord Mikael Carhu ja oikealla Herr Thorsteinn Ragnarsson Gullsmithr.

Teksti ja **kuva** Eila Kylliäinen

KESKIAIKAISTA **elämää ilman ruttoa, paiseita ja kurjuutta**

Seuran harrastuspiireihin ei pukeuduta keskiaikaisesti vaan niissä perehdytään keskiaikaan luentojen, käsitöiden ja elokuvien avulla. Sen sijaan juhlissa ja tapahtumissa pukeudutaan ja käyttäydytään keskiaikaisen tavan mukaisesti: syödään, tanssitaan ja pelataan pelejä.

Välillä keskiaika-arjen katkaisevat isommat juhlat, kuten 16–18.6.2006 Tuusulassa järjestettävä Keskikesän kuninkaallinen kruunajaisjuhla, Euroopan laajuinen tapahtuma.

Edellinen hallitsijapari oli Ruotsista, tämänkesäinen tulee Keski-Euroopasta. Hallitsijapari valitaan aina puolivuosittain turnajaisten kautta. Suomen paronikunnassa hallitsijakausi on kaksivuotinen.

Yleensä juhlat alkavat perjantaina, jolloin saavutaan juhlapaikalle, saunotaan ja asetutaan aloilleen. Lauantaipäivät ovat toimintapäiviä sisältäen työpaja-ja luentotapahtumia, turnajaisia, jousiammuntakilpailun tai kalpamiekkailua.

Keskiaikaista elämää romantisoidussa muodossa

Aito tunnelma luodaan keskiaikaisten nimien, asusteiden, ruokien ja harrastusten avulla. ”Emme elä kurjinta keskiaikaa, sillä meillä ei ole ruttoa, paiseita eikä muutakaan kurjuutta, vaan elämme keskiaikaista elämää romantisoidussa muodossa.

Asusteet ja taisteluvälineet valmistamme käsin vanhoin opein ja alkuperäisin menetelmin”, kertoo **Lord Mikael Carhu**. ”Toiset viettävät aikaansa kirjastoissa tehden tutkimuksia keskiaikaisista alueista ja toiset saavat tietonsa keskiaikaseuran paikallisosaston tapaamisista. Tämä ei ole larppamista eli roolipeliä vaan olemme omina itsenämme keskiaikaisessa persoonassa”, toteaa puolestaan **Lady Maryan Blacke of York**.

Suomen keskiaikaisseuraan kuuluvia paikallisseuran jäseniä on tällä hetkellä reilu 100. Jäsenmaksu ei ole pakollinen voidakseen osallistua tapahtumiin, mutta tiettyjä etuja sillä kyllä saa, esimerkiksi lehden, voi äänestää paronin vaaleissa ym.

Keskiaikaseura Miehonlinna r.y. toimii Pohjois-Kymenlaakson alueella ja sillä on oma vaakuna. Seuran kotisivuilla netissä on lisää tietoa, www.miehonlinna.org. Kastellaani (jäsenvastaava) Lord Mikael Carhu toivottaa uudet jäsenet tervetulleiksi mukavan harrastuksen pariin. ■

SCA eli Society for Creative Anachronism Incorporated tarkoittaa luovan epäaikaisuuden seuraa ja se sai alkunsa Yhdysvalloista vuonna 1966, kun joukko Berkeleyn opiskelijoita järjesti juhlat teemanaan keskiaika. Aarnimetsän paronikunta eli Suomen Keskiaikaseura ry. perustettiin vuonna1988. SCA harrastaa keskiaikaa tutkimalla eurooppalaista kulttuuria aikavälillä noin 600–1600 jKr.

Angkor Wat on maailman suurin yksittäinen, uskonnollinen rakennus. Sitä rakennettiin 30 vuotta 1100-luvulla.

ANGKOR - Khmerien muinainen kuningaskunta

Teksti ja **kuvat** Leif Borgmästars

Olen aina ollut kiinnostunut Indokiinasta, mutta siellä on ollut niin levotonta, ettei sinne ole voinut matkustaa. Nyt tilanne on muuttunut, rajat ovat auenneet ja turistitkin ovat tervetulleita.

Minua kiinnosti lähinnä Angkor Wat -temppeli Kambodzhassa. Samalla, kun matkustaa niin kauas, kannattaa käydä kaikissa kolmessa entisessä Indokiinan maassa: Vietnam, Kambodzha ja Laos. Tilasin lennot ja retket etukäteen matkatoimistoltani, ja sitten vain menoksi.

Phnom Phenillä on surullinen historia

Kambodzhan pääkaupungissa Phnom Phenissä katsastin kaupungin tärkeimmät nähtävyydet, kuten Kuninkaallisen palatsin hienoine rakennuksineen ja Kansallismuseon, joka kertoo maan varhaisesta historiasta. Kävin tutustumassa myös Hopeapagodiin, joka on saanut nimensä 5 000 hopealaatasta, joista pagodin lattia on tehty.

Punaiset khmerit valloittivat Phnom Phenin vuonna 1975 ja kaupungin asukkaat ajettiin pois. Älymystö tapettiin ja muu väestö vietiin maaseudulle viljelemään maata. Kambodzha kärsii vieläkin pulaa tuomareista, opettajista ja lääkäreistä. On laskettu, että punaiset khmerit tappoivat noin 2 miljoonaa ihmistä vuosina 1975–1979. Kun Vietnam oli kukistanut Pol Potin hirmuvallan vuonna 1979, alkoivat ihmiset taas palata Phnom Pheniin. Nykyisin siellä asuu noin miljoona ihmistä.

Angkor-raunioalue sijaitsee Siem Reapissa

Siem Reap on pieni 85 000 asukkaan kaupunki Pohjois-Kambodzhassa, joka on tunnettu siitä, että kuuluisa Angkor-raunioalue sijaitsee sen läheisyydessä.

Kuningas Jayavarman II perusti vuonna 802 Angkorin imperiumin, joka kesti lähes 500 vuotta, kunnes Siamin thai-armeija valloitti sen 1431 ja khmerit muuttivat nykyiseen Phnom Pheniin. On laskettu että aikoinaan lähes miljoona ihmistä asui Suur-Angkorin alueella.

Kuningaskunnan tärkein elinkeino oli ulkomaankauppa. Talonpojat viljelevät riisiä ja riisipellot kasteltiin monimutkaisilla kanavajärjestelmillä. Syitä siihen, että alue hylättiin, voi olla monia. Ehkä lieju täytti kanavat, jolloin kasteluvettä ei saatu riisipelloille tai jatkuvat thai-hyökkäykset tai että kuningaskunta köyhtyi jatkuvilla temppelirakennusten rakentamisilla.

Aluetta ei ole koskaan kokonaan hylätty, vaikka niin uskottiin. Se tuli länsimaiden tietoisuuteen vasta, kun ranskalainen Henri Mouhut vuonna1860 "löysi" sen uudelleen ja kirjoitti siitä. Viidakko peitti silloin suurimman osan temppeleistä, kun ranskalaiset arkeologit aloittivat restauroinnin.

Ainutlaatuinen Angkor Wat

Tunnetuin Angkorin temppeleistä on Angkor Wat, joka kuningas Suryavarman II rakennutti Angkorin suurvaltakauden aikana 1100-luvulla. Siellä sijaitsevat hindulainen temppeli ja kuninkaalliset mausoleumit. Temppeliä rakennettiin 30 vuotta. Sanotaan, että Angkor Wat on maailman suurin yksittäinen, uskonnollinen rakennus.

Keskipisteenä oleva suuri temppelipyramidi symboloi jumalten asuinsijaa, pyhää Meru-vuorta. Angkor Watin seinäpintojen korkokuvat esittävät jumaltarustoja, maailmanluomista ja sodankäyntejä sekä korkokuvia temppelitanssijattarista. 250 metriä leveä vallihauta ja vajaa neljä kilometriä pitkä ulkoinen muuri sulkee sisäänsä temppelialueen.

Päärakennus koostuu pylväshalleista kolmessa tasossa. Niiden sisällä on temp-

pelin keskeinen rakennus, jossa on viisi tornia. Torneihin pääsee lähes pystysuoria rappuja pitkin, mutta ne olivat niin jyrkkiä, että jätin ne väliin. Länsipuolella, ulkoisessa muurissa sijaitsevalle pääportille pääsee pitkää siltaa pitkin vallihaudan yli.

Angkor Wat on hyvin säilynyt, koska temppelissä on asunut Buddha-munkkeja 1400-luvulta asti. Alueella aikaisemmin olleet puiset rakennukset sekä temppelin puuosat ovat hävinneet tulipaloissa. Ainoastaan hiekkakivestä tehdyt osat ovat jäljellä.

Bayonin vaikuttavat kivikasvot

Angkor Thom oli Angkorin alueen viimeinen pääkaupunki ja sen rakennutti Jayavarman VII 1200-luvulla. Alueen tärkein rakennus on Bayon-temppeli, joka sijaitsee keskellä Angkor Thomia. Siinä on 37 tornia kahdessa tasossa ja torneissa on kasvoja kaikilla neljällä sivulla. Ollaan monta mieltä siitä, keitä kasvot esittävät, ehkä itse kuningasta, temppelin vartijoita tai yhdistelmää niistä. Angkor Wat on iso ja mahtava, mutta pidin melkein enemmän näistä Bayonin vaikuttavista kivikasvoista.

Puuttuvan passileiman metsästys

Kotimatkalla, kun olin lähtöselvityksessä Bangkokin lennolle Vientianesta, tuli vähän vaikeuksia. Viranomaiset eivät halunneet laskea minua ulos maasta, koska minulla ei ollut sisääntuloleimaa passissani.

Tullessani Laosiin neljä päivää aikaisemmin, olin ostanut viisumin Vientianen lentokentältä, ja samalla olisi myös pitänyt saada sisääntuloleima passintarkastuksesta. Koska siellä ei ollut ketään, marssin läpi, ja leima jäi saamatta. Nyt sitä olisi tarvittu.

Onneksi Vientianen oppaani oli vielä mukanani, ja kuljin hänen kanssaan luukulta toiselle kysymässä, mitä nyt tehdään. Viimeksi tulimme passintarkastuksen tiskille. Kerroin, ettei kukaan ollut paikalla, kun tulin. He eivät uskoneet minua, väittivät, että valehtelin, että siellä on aina joku. Sanoivat, että he eivät voi tehdä mitään. Pitäisi odottaa heidän pomoaan.

Seisoimme siellä ja tuijotimme toinen toisiamme. Aika kului, ja kone oli lähdössä Bangkokiin. Ilman opastani olisin ollut aivan hukassa, koska kukaan ei puhunut englantia. Vihdoin opas sai neuvoteltua, että jos maksan viisi dollaria, he tekevät minulle sisääntuloleiman oikealle päivälle, siis väärentävät leiman. Maksoin, ja ehdin vielä Bangkokin lennolle. Annoin vähän ylimääräistä tippiä oppaalle avusta. ■

"Kaksi kivikasvoa." Bayon-temppelin torneissa on vaikuttavia kivikasvoja, joista ei varmuudella tiedetä, ketä ne esittävät. Kuvan pienemmät kasvot kuuluvat jutun kirjoittajalle.

Viidakko on vallannut raunioalueen vanhoja temppeleitä, jotka "löydettiin" vuonna 1860. Sen jälkeen ranskalaiset arkeologit aloittivat alueen restauroinnin.

UPM, REC08 -projekti

REC08-projektiryhmässä on tehty seuraavat nimitykset:

Tarja Alastalo on nimitetty 1.5. alkaen dokumentoinnista vastaavaksi henkilöksi. Alastalo on toiminut aikaisemmin konsulttitehtävissä Kymin suunnitteluosaston teknisessä palvelussa. Hän raportoi toteutuspäällikkö Hannu Heikkilälle.

Raine Båtsman on nimitetty 1.9. alkaen projekti-insinööriksi vastuualueenaan tehtaan sähköverkko. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Båtsman on toiminut viimeksi Kymin teknisen osaston projektiryhmässä.

Projektin toteutuspäälliköksi on 1.9. alkaen nimitetty **Hannu Heikkilä**. Hän on toiminut viimeksi kone- ja laitossuunnittelun päällikkönä Wisaforestin tehtailla Pietarsaaressa. Heikkilä raportoi projektinjohtaja Matti Haukijärvelle ja on projektin johtoryhmän jäsen. Hän hoitaa tehtävää toistaiseksi oman toimensa ohella.

Juhani Huusari on nimitetty 1.6. alkaen tehdassuunnittelun pääsuunnittelijaksi. Huusari on toiminut aikaisemmin aluesuunnittelijana Kymin suunnitteluosastolla. Hän raportoi toteutuspäällikkö Hannu Heikkilälle.

Seppo Kiiveri on nimitetty 1.8. alkaen suunnittelijaksi projektin tehdassuunnitteluun. Hän raportoi pääsuunnittelija Juhani Huusarille. Kiiveri on toiminut viimeksi suunnittelijana Voikkaan suunnitteluosastolla.

Jarmo Kontkanen on nimitetty 1.9. alkaen projektin työ- ja palosuojelupäälliköksi. Hän raportoi toteutuspäällikkö Hannu Heikkilälle. Kontkanen on toiminut viimeksi Kymin ja Voikkaan työsuojelupäällikkönä.

Petri Kuitikka on nimitetty 1.9. alkaen projekti-insinööriksi vastuualueenaan automaatio. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Kuitikka on toiminut viimeksi prosessi-insinöörinä Voikkaan PK 11:llä.

Ari Lehtovirta on nimitetty 1.9. alkaen projekti-insinööriksi vastuualueenaan sähköistys. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Lehtovirta on toiminut viimeksi suunnittelijana Voikkaan suunnitteluosastolla.

Martti Niemi on nimitetty 1.8. lähtien ostajaksi. Hän raportoi hallintojohtaja Esa Ventoselle. Niemi on työskennellyt viimeksi ostajana Voikkaan tehtaan materiaalihallinnossa.

Matti Nuija on nimitetty 15.8. alkaen projekti-insinööriksi vastuualueenaan automaation kenttälaitteet. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Nuija on toiminut viimeksi automaation kunnossapitosuunnittelijana Kymin sellutehtaan käynnissäpidossa.

Projektin koulutuspäälliköksi on nimitetty **Pekka Nykänen** Kymin sellutehtaalta. Hän hoitaa tehtävää aluksi nykyisen toimensa ohella. Nykänen toimii tällä hetkellä sellutehtaan henkilöstöasioiden hoitajana. Nykänen raportoi projektinjohtaja Matti Haukijärvelle.

Matti Ore on nimitetty 1.6. alkaen järjestelmäpäälliköksi vastuualueenaan automaatiojärjestelmät. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Ore on toiminut viimeksi Kymin teknisen osaston projektiryhmässä.

Eija Peltonen on nimitetty 1.7. alkaen projektijohdon assistentiksi. Hän raportoi projektinjohtaja Matti Haukijärvelle. Peltonen toimi aikaisemmin Voikkaan tehtaanjohtajan ja johdon assistenttina.

Markku Puranen on nimitetty 1.9. alkaen asennusvalvojaksi vastuualueenaan sähköistys. Hän raportoi projektipäällikkö Eero Ahoselle. Puranen on toiminut viimeksi työnjohtajana Voikkaan automaatioosastolla.

Jouko Rantakokko on nimitetty 1.8. alkaen asiantuntijaksi vastuualueenaan luvat ja vaara-arvioinnit. Hän raportoi tekninen johtaja Seppo Vireälle. Rantakokko on toiminut viimeksi laatupäällikkönä Voikkaan tehtaalla.

Marja-Leena Rantanen on nimitetty 1.7. alkaen projektisihteeriksi. Hän raportoi hallintojohtaja Esa Ventoselle. Rantanen on toiminut aikaisemmin osastosihteerinä Voikkaan kunnossapidossa.

Raine Rantanen on nimitetty 1.6. alkaen projektiin asiantuntijaksi. Hän keskittyy projektissa talteenoton käytettävyysasioihin. Rantanen on toiminut aikaisemmin ylimestarina Kymin sellutehtaan talteenotossa. Hän raportoi projektin tekninen johtaja Seppo Vireälle.

Timo Suominen on nimitetty 1.6. alkaen projektipäälliköksi vastuualueenaan toimitusvalvonta, asennukset ja kunnossapito. Toimitusvalvonnan osalta Suominen raportoi Matti Haukijärvelle ja on projektin johtoryhmän jäsen. Muissa tehtävissä hän raportoi Hannu Heikkilälle. Suominen on toiminut viimeksi Kymin sellutehtaalla talteenoton käyttöpäällikkönä.

Juhani Södervik on nimitetty 1.9. alkaen projektipäälliköksi vastuualueenaan kustannusvalvonta. Hän raportoi hallintojohtaja Esa Ventoselle. Södervik on toiminut viimeksi toimistopäällikkönä Kymin sellun- ja energian tuotannossa.

Markku Taka-aho on nimitetty 1.9. alkaen projektipäälliköksi vastuualueenaan mekaaniset oheislaitteet. Hän siirtyy tehtävään Projektipalvelut Vantak Oy:stä Kotkasta. Taka-aho raportoi toteutuspäällikkö Hannu Heikkilälle.

Risto Vuorinen on nimitetty 1.6. alkaen projektipäälliköksi vastuualueenaan LVI-asiat. Vuorinen hoitaa tehtävää alueeksi nykyisen toimensa ohella. Hän toimii tällä hetkellä Kymin suunnitteluosaston päällikkönä. Vuorinen raportoi uudessa tehtävässään toteutuspäällikkö Hannu Heikkilälle.

Projektin rakennusryhmässä on tehty seuraavat nimitykset:

Kirsi Hedström on nimitetty 1.6. alkaen rakennusryhmän assistentiksi. Hän raportoi rakennuspäällikkö Antti Mankille. Hän on työskennellyt viimeksi osastosihteerinä Kymin rakennusosastolla.

Eija Lonka on nimitetty 1.9. alkaen dokumenttien käsittelijäksi. Hän raportoi rakennuspäällikkö Antti Mankille. Lonka on toiminut viimeksi suunnittelijana Kymin rakennusosastolla.

Jouni Luoranen on nimitetty 15.8. alkaen aluevalvojaksi rakennusryhmään vastuualueenaan haihduttamo. Hän raportoi työmaapäällikkö Markku Pasille. Luoranen on työskennellyt viimeksi rakennusmestarina Voikkaan rakennusosastolla.

Ilpo Mallat on nimitetty 15.8. alkaen aluevalvojaksi rakennusryhmään vastuualueenaan kaustistamo. Hän raportoi työmaapäällikkö Markku Pasille. Mallat on toiminut viimeksi rakennusvalvojana Kymin rakennusosastolla.

Petteri Metiäinen on nimitetty projektin hankintainsinööriksi rakennusryhmään. Metiäinen toimii projekti-insinöörinä Kymin rakennusosastolla ja hoitaa uutta tehtäväänsä nykyisen toimensa ohella. Hän raportoi rakennuspäällikkö Antti Mankille.

Eero Mikkola on nimitetty 15.8. alkaen aluevalvojaksi rakennusryhmään vastuualueenaan soodakattila. Hän raportoi työmaapäällikkö Markku Pasille. Mikkola on työskennellyt viimeksi rakennusmestarina Voikkaan rakennusosastolla.

.....▸

Tarja Alastalo

Hannu Heikkilä

Juhani Huusari

Seppo Kiiveri

Jarmo Kontkanen

Petri Kuitikka

Ari Lehtovirta

Martti Niemi

Matti Nuija

Pekka Nykänen

Matti Ore

Eija Peltonen

Markku Puranen

Jouko Rantakokko

Marja-Leena Rantanen

Raine Rantanen

Timo Suominen

Juhani Södervik

Markku Taka-aho

Risto Vuorinen

Kirsi Hedström

Eija Lonka

Jouni Luoranen

Ilpo Mallat

Petteri Metiäinen

Eero Mikkola

Juha-Matti Mäntylä

Martti Pessa

Mikko Pajari

Eero Niinikoski

Leena Vänskä

Juha-Matti Mäntylä on nimitetty 1.11. alkaen aikatauluista ja suunnittelusta vastaavaksi projekti-insinööriksi. Hän raportoi rakennuspäällikkö Antti Mankille. Mäntylä siirtyy tähän tehtävään Shottonin voimalaitosprojektista.

Martti Pessa on nimitetty 1.6. alkaen aluevalvojaksi rakennusryhmään vastuualueenaan puunkäsittely ja aluerakentaminen. Hän raportoi työmaapäällikkö Markku Pasille. Pessa on toiminut viimeksi rakennusvalvojana Kymin rakennusosastolla.

UPM, Kymi
Sellutehdas

Mikko Pajari on 1.9. alkaen nimitetty sellutehtaan vuoromestariksi. Pajari siirtyy 5.vuoron vuoromestariksi perehdytysjakson jälkeen. Hän raportoi tuotantopäällikkö Jyri Kylmälälle.

UPM:n Kulttuurisäätiö

Tänä keväänä toimintansa aloittaneen UPM:n Kulttuurisäätiön hallitus on nimittänyt säätiön toiminnanjohtajaksi 12.5. alkaen UPM:n kulttuurijohtajan **Eero Niinikosken**. Hän jatkaa edelleen myös entisessä tehtävässään, johon kuuluu mm. vastuu Maailmanperintökohde Verlasta.

Säätiösihteeriksi on 12.5. alkaen nimitetty assistentti **Leena Vänskä**. Hän jatkaa edelleen myös Niinikosken assistenttina UPM:n kulttuuriyksikössä.

Säätiön hallituksen puheenjohtajana toimii vuorineuvos Gustaf Serlachius.

Säätiön toimisto ja arkisto sijaitsevat Kuusankoskella, Griffin Housessa.

Lehden kotipostitus

Edellisen lehden jakelu viivästyi postitusongelmien takia 2-3 viikkoa. Pahoittelemmme viivettä.

Kymi ja Voikkaa -lehti postitetaan kotiosoitteisiin. Työsuhteen yhtiön palveluksessa lopettavilla on mahdollisuus saada lehti jatkossakin kotiin. Lehdestä kiinnostuneita pyydetään ilmoittamaan osoitetietonsa viestintään **Helena Lukkariselle** (sähköposti: helena.lukkarinen@upm-kymmene.com tai puh. 0204 15 2167.

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.
Lasse Backman

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.
Ilpo Nurminen

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.
Heikki Moilanen

Kiitos työkavereille ja työnjohdolle muistamisesta merkkipäivänäni.
Jorma Laurila

Merkkipäiväilmoitukset julkaistaan lehdessämme vain asianomaisen sitä pyytäessä.

Kuva Soile Kärhä

UPM, Kymi
Tehdastutkimusteknikko **Asko Anttila** sellutehdas (34 palvelusvuotta).

UPM, Voikkaa
Päälämmittäjä **Tenho Dahl** höyryvoimalaitos (37 palvelusvuotta), siistijä **Vieno Mäkelä** puhtaanapito (21), sahanasettaja **Eino Tuunanen** kuitu- ja voimaosasto (38), uudelleenrullaaja **Juha Vepsäläinen** PK 18 (32).

UPM
Kirjanpitopäällikkö **Henry Forsström** talouden yhteiset palvelut (37 palvelusvuotta).

Lehtemme viime numerossa 2/2006 PK 11–18:n varamies **Jarkko Häärä** oli virheellisesti ilmoitettu kuolleeksi eläkkeensaajaksi. Hän oli kuitenkin työelämässä mukana poismenoonsa asti. Pahoittelemme virhettä.

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat: **Veikko Koskinen** PK 7, 66, **Tauno Kotiranta** rakennusosasto, 94, **Tauno Kukkurainen** Kymin paperi Y, 91, **Veijo Käyhkö** sosiaaliosasto, 80, **Paavo Kääriä** Kymin höyry, 94, **Esko Rantanen** Voikkaan konekorjaamo, 76, **Juho Salminen** Kymin kuljetus, 82, **Erkki Spolander** Kymin konekorjaamo, 83, **Meeri Styrman** Voikkaan konekorjaamo, 92.

PETRI LIUKKONEN

Pappersbrukin suvun historia: osa 1

Nikolai Pappersbruk, keksijänero

Teollistuminen sai alkunsa Kuusankoskella puunhakkaaja Nikolai Pappersbrukin vaimon Sofian pyykkipaljusta. Eräänä päivänä Sofia nimittäin kyllästyi kantamaan pesuvesiä saunaan ja vaati että Nikolai henkilökohtaisesti ryhtyy kyseiseen toimeen tai muuten herralla ei kohta olisi vetää puhdasta paitaa ylleen.

Sauna sijaitsi Kyöperilänkosken länsirannalla loivan mäen päällä. Teknisesti lahjakkaana henkilönä Nikolai oivalsi, että siipirattaiden, putkien ja lämpökattilan avulla hän voisi säästyä koko vedenkannon ja lämmittämisen vaivalta. Rakennelma valmistui 3. toukokuuta 1869.

Sofia olikin tyytyväinen innovaatioon aina 26. marraskuuta asti. Tuolloin puoli tonnia painanut kattila irtosi kiinnikkeistään ja vyöryi alas mäkeä, tuhoten mennessään kaiken eteen osuvan ennen kuin upposi jokeen. Henkilövahingoilta vältyttiin, mutta Sofia teki selväksi että käsin pyykkääminen, ilman henkivakuutusta, on loppu hänen osaltaan.

Vastoinkäyminen ei lannistanut Nikolaita, vaan päinvastoin, hänestä tuli kokopäivätoiminen keksijä. Talven 1869-70 aikana hän väsäsi saunan taakse höyrypannun, joka ei ainoastaan toiminut voimanlähteenä Kyöperilänkosken ensimmäiselle automaattipesukoneelle, vaan vauhditti lisäksi voimansiirtoremmin avulla sirkkeliä ja sorvia. Niiden ympärille kehittyi myöhemmin Pappersbrukien lankarullatehdas, jossa sorvattiin Sofialle aina tarpeellisia rullia.

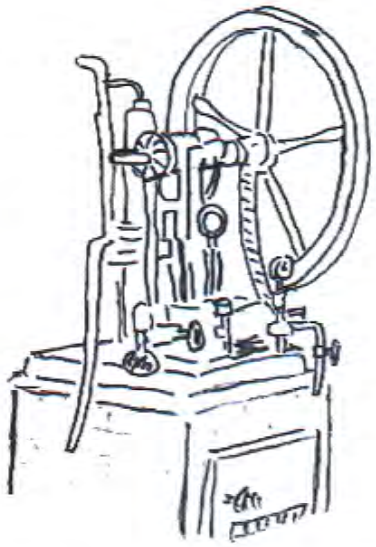
Syyskuussa 1874 yrityksen palkkalistoilla oli jo 12 miestä, kuusi naista, neljä poikaa ja kaksi tyttöä. Tehdas paloi vuosien varrella maan tasalle muutaman kerran ja suljettiin lopulta turvallisuusriskien vuoksi.

Nikolain saavutukset tieteen ja tutkimuksen alalla eivät luonnollisesti jääneet huomaamatta Voikkaalla, jonne perustettiin vapaapalokunta pian sen jälkeen, kun keksijän kemikaalein terästetty leipätaikina pamautti Sofian uunin taivaan tuuliin.

Vuosisadan loppuun mennessä Nikolailta oli lähtenyt Pietariin jo peräti 112 patenttihakemusta. Niistä mainittakoon öljylamppu-hiustenkuivaaja, lasitettu kirjoituspaperi, vetykaasupatja, 50-prosenttisesti tulenkestävä frakkipuku, yhdistetty sellunkeitin-kahvinkeitin, suihkuturbiinilla toimiva pihakeinu, kannettava langallinen telefooni (patterit 2 x 24 kg) ja kutkupörriäinen. Kaikki palasivat takaisin Voikkaalle "hylätty" -leimalla varustettuna. Joitakin oli myös ilmiselvästi tallottu.

Bobrikovin ampumisen jälkeen 1904 Sofia ilmoitti, että hän haluaa nähdä Sveitsin Alpit. Koska Nikolain kokeilut ilmalaivan rakentamisen kanssa olivat kaikki päättyneet katastrofiin, pariskunta lähti matkaan junalla. Bernissä viipyessään he tutustuivat hilpeään patenttiviraston virkailijaan. Nikolai kertoi hänelle merkillisestä kaavasta, jonka oli saanut tulokseksi laskiessaan tukkisumien purkamisessa käytetyn ruudin räjähdysenergian: $E=mc^2$. Virkailija, nimeltään Albert Einstein, lupasi ottaa selvää, oliko kyseessä kenties laskuvirhe.

Paluumatkalla Zürichissa Sofia ja Nikolai tapasivat puuhakkaan venäläisen emigrantin, jolla oli jotain hampaankolossa tsaarinvaltaa vastaan. Nikolaikin kertoi ongelmistaan keksintöjensä kanssa ja totesi apeana, etteivät ne ehkä koskaan saa takapajuisella Venäjällä ymmärtämystä osakseen. Keskustelukumppani, joka esittäytyi V.I. Leniniksi, lupasi miettiä voisiko pikku vallankumouksesta olla apua.

Sofia Pappersbrukin pesukoneen höyrypannusta on jäljellä vain piirros Kuusankosken kaupungin kuva-arkistossa.

Nikolai Pappersbruk kuoli uudenvuoden yönä 1910 käsitelleessään varomattomasti omatekoisia ilotulitusraketteja. Sofia kuoli vuotta myöhemmin. Avioliitto oli lapseton. Omaisuutensa Sofia testamenttasi "rakkaan miehensä muistoa vaalien" Kuusankosken pelastuslaitokselle.

Lähteet:
Frank K. Stein (ed.): Who Was Who in Voikkaa. Waste Paper Press, 1921
Kuusankosken kaupungin kuva-arkisto
Reuben von Rissanen: Kuka keksi suhteellisuusteorian? Birkakustannus, 2006

Yes
My Favourite Paper!
copy
laser
print
fax
inkjet
Silver multifunction
500
80
A4